

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Destouches, Philippe Néricault; Zepelin, Frantz Christian,; 1716-1790),
Titel Title:	<u>Den Vankelmodige : Comedie i 5 Acter :</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	1750 L'irresolu, Det Kongelige Teaters Sufflørarkiv nr. 810
Fysiske størrelse Physical extent:	1 bind, 58 sider.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Digitaliseret af | Digitised by

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighboring rights. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. Always remember to credit the author.

Det kongl. Teater Supplementet Nr. 810

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023952980

1
Den Dankelmodige
Comoedie i 5 Acten

oversat af det franske Sprog

af
A. A. A.

Monsr Destouches L' Irresolu

Imprimer

J. C. Ancheren

Personer

Lyrante. en gammal Man
Lysimon. faders Gamle Son
Mad. Argante. en fornuftig Kvinde
Celimene. faders Datter
Julie. faders Datter
Dorante. Lyrantes Son
Baronen Lysimons yngste Son
Serine. Mad. Argantes Kammerpige
Frontin Dorantes Kammerpige
Denne Mad. er nu for Mad. Argante

Den Vankelmødige

Comoedie

Act. 1.

Sc: 1.
Tyrante. Lijfimon.

Tyrante.

J, jeg tilsvær, at du skal se i din Klog, og at
al Vankelmødighed er ofte forværet mig over Junders
Galskab; Men uindlæstet for J Klog været i Lijfimon
det for Lijfimon, siden J kom for til Lijfimon, ^{for Lijfimon} ~~J~~
og saa været Lijfimon. Lijfimon.

J, jeg er for min Forbitrelse, og forbanden Jendret gang
du er, da jeg fik i Lijfimon at bor for. Tom lad os
Lijfimon anden Lijfimon.

Tyrante

Det skal jeg indgive.

Lijfimon.

J vil snart faa Aarsag til at fortrøden det.

Lijfimon.

J, det ved du nu været Lijfimon det vil, saa for jeg Klog
nu rigtig Aarsag, som forpligter mig til at blive bundet
for Madam Argante.

Lijfimon.

Men J sagde jo, at J forbitret for ind almindelig for min
Lijfimon.

Lijfimon.

Det tilsvær jeg.

^{Lijr.}
Ja, men du af os, som er ligelidigt, saars Rosfold bor dog
agtes at være best.

^{Lijf.}
Man skal for skionne, skal for forlegit ting gior da duu kon.

^{Lijr.}
Det skal jeg sigs ude med saa om: skal gior det ^{saa} jeg vil.

^{Lijf.}
Jeg finder da, at dette ide loy du saar for uenag; hi
J vil altid alt skal saad forlaugor.

^{Lijr.}
Jeg! jeg ufterkom, for, skal ~~gior~~ ^{saars Gud falden} til, og saad
miter sig ^{alligensvæde} ufter mit; Min søn er min søn, ligesom jeg er
saars.

^{Lijf.}
J suader, min troj over ude; jeg seer at J var
laugt som saendigor.

^{Lijr.}
~~Gud~~ forbrjeder ^{me} alledeks alle, at jeg følger duu draad.
Fra saars speidst. Aar for jeg arbrindt paa at afonke saar;
Og jeg bor ide acult ude varer firskelig foriojst over det
ningen af min Omsorg. J for skionne, naar jeg talde
til saar, aetog jeg nu alvorlig minn, for at laer saar vi,
de at jeg saar skadrig Migudigst. Da nu siggt og de,
bødigt saar skadrigt sig saars firsk, saa lod jeg min
alvorligst altid varer blaunt ude Mildst og Duiligst.

fra saars speidst. Alled bringe jeg foruiftige som tilliger
til saar, og rante saar dagligen til at for og for saa du. saar
lent skal saars fligta varer, ide ude draf, ~~u~~ ^u ude Eydigt
og foruiftig skadrig. Naar saad negang for saa sig, saa si
gude blaunt saar og i drifigt, naar jeg sette saar til mit drafon;
og jeg onfamt, ude det jeg ude for. saars Guigt, at saad blar ude

af Høufeldfud, og ick af Forbittordt.

Lijf.

Og jeg bliver rød paa videres Væger baadh af Høufeldfud og Forbittordt, over at for, ~~at~~ at I laud fortælle mig saadane Kladder.

Dyr.

Jør dog ind til Gud.

Lijf.

Jeg er bnd af at for merom.

Dyr.

Jør mig dog, siger jeg, at I laud lære noget andet. Da jeg nu faalder færdi daaunt færd først. . . .

Lijf.

Færd først! Jorden Kælig Qual!

Dyr.

Alu da, ska vil jeg ick tale merom med ~~ger~~.

Lijf.

Mnu for migang, vidu at stude nder over ^{at jeg taler saa op} ~~med~~ ^{at jeg taler saa op} mig om dunn saa klage den, som I gior saa meget. Hvilken af Jer allehelst ingen Pail?

Dyr.

Jeg for giont mig den yderst Uenag for at lære at lære, da min den faadone som mig selv. Gaud for at jyperligt Jæmpt, færd for migang for færd; alle færd siger det færd jeg siger. Mnu færd færd alt for mig for færd alt for migang færd færd, saa er færd vanderledig i alle ting. færd den færd færd færd vander og at færd den saa alle færd; og færd vander for volder at færd i alle færd færd færd, efter at færd for færd færd færd færd færd færd, bliver færd færd færd, og laud ick færd nogen vider Slutning. Den det er færd Pail, H det færd Mnu færd færd færd færd.

4
Og I saa det, inden at blive uroet derfor?
Lijf

Sigr.
Ja, men jeg betragter dem som, for sig selv. Jeg saa dem i Gængs
den 1ste Maaned, den gang det var det samme dertil, at saa de
indvælge saa de vilde begive sig i.

Lijf. (for sig selv)
Got! So I am not unwell, as I am not in the
Lijf.

Saa besøger? Sigr.

Det indt. Lijf.

Sigr.
Saa fornuftig, saa i lang Tid ude at det vilde, inden den
Lunde bringer dem til at indvælge mellem den Civile Staud
eller Trigo-Stauden; nedsættelse forlangende saa at den til Trigo

Jeg gav et Præg med Dantighet dertil, og forstod den saa
nu Officer Plads.

Mangt vel. Lijf.

Sigr.
Et langt drosler blev saa gærdet uendeligt sundt og
friskt, at nu Civile dertil sig bedre for dem.

Lijf.
Nu da, saa giord?

Sigr.
Jeg giord mig nu fornuftig dros, at jeg ogsaa fornuftig
Lunde sig selv, saa dem, Jeg saa dem i Gængs
den 1ste Maaned, da min Dros fornuftig sig for mig, og
gærdet dem uendeligt mig den til god at saa dem
fortint min Dros; Men, drosen jeg vilde giord dem paa de
saa fornuftig, saa maatte jeg vel dem til Trigo, saa saa
og i dem saa fort sig saa fornuftig og, at jeg siden den Tid saa
Lunde at saa dem, det; og jeg dros for dem beslektet nu gang for alle
at lade dem i et ligg for dem for dem.

Sc. 2.

Byr. Lijim. Front.

Front. (tie Byr.)

Jeg lærde mig Dances efter mig selv.

Nu da, hvad gjør min Dø?

Fr. Gaud overrigt, gaud tænder; gaud jager mig bort, gaud kald mig tilbage; gaud vilder, gaud viser sig; gaud lo-
br, gaud saar, spille; gaud saar: soil, gaud besætter;
gaud er lystig, gaud er taalfuld, gaud er skæmtom, gaud
er uindampst; gaud roser, gaud lo, for, gaud tier, gaud taler,
gaud gaar ind, gaud løtter, trap igem; gaud vil, gaud vil ind,
og vrid ind selv hvad som fæder. Der da far I nu gaud,
I oprigtig berømt om nder f. Døve sædvanlige for sold.

Byr. Det er ind danner funder berømt jeg spørger om, I skal
dette far jeg venter for længe tiden viden. Man da venter, at
jeg er temmelig til alle, og derfor far jeg givne, at min
Dø venter paa at gift sig.

Fr. Jeg far mig for Klidkerfud og flid efterkomer den frem-
mellige befaling I far givet mig. I gaar altes ansvar
jeg al min Dø og Metalmefud paa at overholde som til at
fage sig nu tiemst, som kunde give som lyst til at gift sig;
jeg prædiker længe tid for som, og prædiker ind ild; jeg
had. Der gar fand sig?

Byr. Oh! er meget dilet; det er vel vord at fortælle nder.
Nu da, fand saar?

Fr.
Saud spændt indtæt, minn sandt kaldt i nu god bøn over minn
Cald.

Lijf.
Saud spændt og figurerer jor.

Fr.
Høj, gid jng bliver fort om jng gior.

Pyr.
Jng troer at det va sandt uol sandt sigor. Vaa far
din kald da intet indtæt?

Fr.
Portad minn indtæt jor vist far den. Jng va gaudtke uol for,
nøjet indtæt, og jng skal minn saa ord fortalt jor
sandt aarfager jng far indtæt. J megero

Lijf.
Hv vil sandt fortalt jor megero Klidde Kladder.

Fr.
Hj dag, indtæt forom vil altid talu minn med, saa
sauer jng indtæt paa minn fortalling i to dage.

Pyr.
Hj, lad sam tale.

Fr.
J megero va, sandt minn forom gaudtke foruøjet og, saa
sandt. Det begjundt at dage. Minn lian Frontin, sagde
saud, ~~indtæt~~ far laenge fasset i minn kalden; og uaa jng uol
nftortander alling, saa befinder jng minn i sanden nu kalden,
at jng bøn vindeligu sandt paa at gifte minn. Jng spændt i
indtæt laenge i tale, jng far faldt at det forset.

Lijf.
Og kunde jng uol faaa minn uforuødentlig og befaelig
indtæt. On den, den va 2 Ducater for indtæt gode indtæt.

Fr.
Jng kalden ydøjet. Jng gaar indtæt minn forom kalden minn indtæt
gior, jng kalden sam paa, sandt kalden indtæt at ord. Sa sandt

var paa det, sagde fand til mig, jeg drømte ujlige
undskent jeg var lysaaagen. Form! jeg giftte mig? Nej
jeg far ideo lyst til at sætte saalvds mit Lovers Romøj
nfs og helligfd i Hovr.

Lys.
Jeg sagde jo uol at fand stod og sigtede jer.

Dijr.
Post, Skind, geo mig mine 2 Ducater igian.

Fr.
Paa sagde. Datta saldr ideo saalvds ind, som uuaud
skide laude. Var saa god og for fudnu paa min fi,
sonis. fand gaar mig, og la fand Lou firm igian, sjukts
fand gaude korauvot. fand brunde af Laugfel rfter at
beiv gift. Jeg kunde ideo aude mit lov ad saadant et
konst; man saafom fand far tilladt mig at gaar fan
og forlynde ideo idy og at forfildre ideo, at fand vil
nu ideo uuvor forauvra firm lauder, saa troor jeg, at
fand fand ideo betande sig igian i dunn dag.

Dijr.
Der i far. du rot; fand sigtede mig, fand rfter mig, fand
far avodigfa for mig; jeg fand ideo farv dunn fands
skutning mistaude. Man sig mig.

Fr.
London, min form.
Dijr.

Jeg va uigigerrig for at vide, om fand far nunden ideo
far det firm sijn paa nogen vis forson. . . .

Fr.
Gh, jo; det va just idy som galdre fand.

Dijr.
London det? Foragte uuaud fand da; eller fand uuaud fand?

Fr.

Kerij, det er ilden Tager. Men hans Beljering viser sig der =
at, mine Loven at færd vil for to Kløveder paa enigang;
Den er af disse foruden Prædicationer er nu iung til Londone, som
i færd sigen er den vilige, for for i Korden; den anden er nu
Bourette, med et par Loven og ginnuuttraegende sigen; for sig
Ligfærd indtager færd ild mindre nu den anden. Den er nu
Aelronsig. Ja færd og færd bræglige Dagmodigfærd sigen færd at
færd er ^{ouffig} ~~ouffig~~ og be færdig. Men den anden sig sigfærd og min
for færd færd og færd færd nu ginnuuttraegende sigfærd med sig,
færd gærd færd indtaget færd. Tost færd; den færd dagligem gærd
for den bløde til den brim, færd vil færd færd den bryg to, og vel
gærd dag ingem af den. Jeg for min part færd, at færd man
vilde for færd vil forsiget og sigfærd, færd maatte maatte lade
færd og den bryg to.

Lyr.

Sald op med det god Deris, og færd mig ind af Dromer; som
er du to Prædicationer?

Fr.

Det er Julia og Calimur.

Lyr.

Min forunder sig mig ild min ^{der} ~~der~~ over, at færd vilde færd gærd
at sig færd
min Loven for i færd. Fr.

Det er for Magreigfærd sig at færd vilde var i færd for
Mad. Argente; og Tager vil blev lade mindre uigfærdig,
Hf vi lade færd, uden at gærd ind af færd.

Lyr.

Jeg ~~lader~~ lade vel, at det maatte var Aarsagen ...

Lijf.

Droben J færd lade det færd sig mig, at J just for
den Aarsags sig lade forunder at de færd ild var i
færd færd.

Leopold? *Sigr.*
Lijf:

Og I vilde have fundet at stuen var død, at vedes
Du stilled for vedes digen giorn sig leders og indof for
lindte sind?

Ja vist. *Sigr.*

Og I sandt var *Lijf:*
leders og indof for lindte sind? *Sigr.*
I vil ~~indof~~
indof for lindte sind? *Sigr.*
I vil ~~indof~~
indof for lindte sind? *Sigr.*

Ja, min Du er kommet til den leders, at sand i sit første
sand solt ~~indof~~ *Lijf:*
indof for lindte sind? *Sigr.*

Indof for lindte sind? *Lijf:*
Indof for lindte sind? *Sigr.*

Min, min tid er forbi, minne saa som jeg i min ungdom
for smagt den forindof for, som følger med nu indof for
liges, saa bor jeg ogsaa være gærdtke med tilfrødt dødend, at
min Du nu i sand ungdom lader sig indof for af nu lov =
indof for lindte sind. *Lijf:*
Indof for lindte sind? *Sigr.*

Min sand I som sagt, at sand sandt saa at bysogor
sig med Mad. Argante? *Lijf:*
Indof for lindte sind? *Sigr.*

Ja, min sandts datter var *Lijf:*
og de for saa midler. *Sigr.*
Min Du for baad for sig og dem.

I vil indof for lindte sind? *Lijf:*
Indof for lindte sind? *Sigr.*

at jeg ogsaa al Muefled og Pauegruen uentnem os. For vel, jeg
gaar.

Lijr.

For vel da.

Lijf

Helst tænk.

Sc. 3.

Lijr. Fronten

Maad faar lad dem se alle. Men jeg giver Dorant (Frifid til
at vælge efter sit eget Bifag. Men nu for jeg det mig for; jeg
vil nu strax gaar hen til Mad. Kongen og fage at overtale dem
de til at give Dorant Gulde eller Galiumen, naar dem først faar
fagt mig, fildem af dem der faar dem lyst an.

Det er ufuelbaregim det fornuftigst forset maad nogenfunde
Lad faldt. Gaar indem hen og fildfor det; og jeg vil gaar hen og
bin indtil Dorant.

For alting skal fornuftigim med dem, og lad ~~dem~~ ider med
for dem, for isigim jeg tager mig dem Dag an.

Sc. 4.

Front. (allem)

Aldrig for nogen fader skindt naar badm aler uen fornuft
dig. Men jeg fornuftim min for. Maad Lad mit for Hæd
medigfa afualt i fave Acfagt, med alle dem Limmamder.
Men fildem fald for mig ider, ja vil jeg gaar uen med til dem.

Dorant.

Sc. 5.
Front.

Ja! er du der, Fronten?

Fr.

Ja Lijr, det er mig fald.

Dorank (gæver form og tillæg)

Proutin.

Front.

Lær?

Dorank.

Jeg er i nu overbevendt om Læring. Er Læreren
ferdig?

Fr.

Ja, siden i morgen.

Dor.

Jeg vil liere ud. Du skal sige til min fader
Proutin, du skal indat sige.

Fr.

God, det er nu ~~ferdig~~ Dag.

Dor. (Gæver bork, naar Læreren kommer igen)

Maad skal du bin efter. Jeg vil spise i Dagen.

Fr.

Gaude til vord.

Dor. (gæver endnu form og tillæg)

Jeg tror at det var best Proutin, sig til Tiedten
at fader skal sige fra. Jeg vil du liere ud.

Front.

Jeg ser jo noget at forordt

Dor.

Giv fader maad sige dig.

Fr.

Det skal sige fra.

Sc. 6.

Dorank. (allemid)

Ludelig
(til den Dinde for Proutin gide ind) Giv! du ser du bfor at sa,
An und at lade fader sige fra. Min fader skal du for mig min
Jeg vil liere sinner. Det skal er alt for tungt ut dag og jo minne jeg bfor
fr det Minne jeg vil du bgive mig i. Det skal und de Maad, fader bfor

Sc. 7.
Dorante. Frontin.

Al! Frontin, nu far jeg besluttet það jeg vil gjöra.
Det alvorlig?
Dor.

Ja, det alvorlig.
Fr.
Hvad! og det saa fast?
Dor.

Ja gaudte fiktat.
Fr.
Hva' migst du vover! Intet er intet got Engu.
Dor.

Hvorfor det?
Fr.
Naar I vil ~~afgaa~~ ^{beskytte} mig i nu fast, saa vover det
i det ~~højeste~~ ^{højeste} laengre med mindre farben af et minut, inden I
bliver androlude til fünde.

Dor.
Hvis, jeg siger dig, at dette skal du fast, og det saa
laeng jeg lever.
Fr.
Vil du I vil være der?
Dor.

Ja.
Fr.
Det glæder mig i mit uendelige Fort. Hvad for nu vil
I da sige?
Dor.

Hvad for nu?
Fr.
Ja; sig mig, er det fulde, som I vil have? Ja det er gaudte
mit fünde jeg tror at jeg giættet det. Men I sigter med Lovdet,
og gjør það nu forsagelig Minu. Vil I da have Calimur? Ja!
I være ideo et Ord?
Dor.
Men vil de aldrig ~~afgaa~~ ^{afgaa} at tale som en Co. Br.?

Fr.

I omst, da færd var paaald, for ~~Consejlet~~ min alt for flage
 som vel tiuge gaenge taelt befførlighe om agtsværdne. I den
 færd gik ind, og sagde at færd kom ider sinne igjen forand som
 innd agtsu. Men at forker drøfter som færd sinne igjen for at
 sig mig, at færd vilde gift sig, hvorover jeg maatte førstelig
 lere. I den beuelde min forer sagde i beuelde bryllid til be-
 mælte Præst, at færd som sigtignen friggde for, at færd færd stæ-
 de tagt nogen uanstelig stæde, udenfor, i færd færd tog nu flage og ar,
 bar toer, at færd stæde for ut stolt og usigendigt stæde, og derfor
 forlovede færd at ville nogen tid gift sig. Naar vi nu ligger
 alt dette færd, saa baløbe sig ~~stæde~~ stæde, som færd
 mig ider at være til for Præst, til færd stæde, om jeg vil,
 lere færd ut.

Do.

Ja, Præst, naar det gielder om at gift sig, saa færd
 maad ider be færd sig alt for vel.

Fr.

Men I er jo i alle andre ting ligesom i denne og vand
 aldrig selv færd I vil giøre. I staar i færd?

Do.

Naar jeg vil be færd det, saa er jeg af færd nu færd
 bryllid, at jeg bader med nu ande færd inddlig de for,
 færdlighe stæde og den færdlighe, som agtsværdne færd
 er os med. Ja jeg vand de midler, hvorover jeg færd af færd
 min færd, og maag det færd, at agtsværdne stæde bli-
 ve mig færd og argum. Naar maad giør ut got stæde, saa
 bliver færd færd. I den, som er færd, gærd,
 mig og færd, færd lærdelighe vand sig den færd at blive
 ut stæde af sin toer, som færd, ~~færd~~ færd færd
 gift sig, som vand det færd færd færd, som færd agts at
 blive lærdelig med. færd færd færd ~~færd~~ færd færd
 toer færd. I færd færd, færd færd færd færd færd færd

for den siges form. Dor.

derfor jeg skal til saadan actiue for mig, saa far jeg intet uover at
indvunden i med agt, standu, saa snart jeg først fundt.

Jeg, min tro, ider fulder. Nu da, forer, saa lad os ider gælle læu,
gor, minn gior i nu fast fult ider paa og agt fundt.

Det far jeg nu og saa besluttet; ... Minn iindertid naar jeg
nu betander, saa er fundt Døtten meget ny træderig. ...

Dor. er saadant at dorst kære for fundt.

Du læder det Dorst Gud, som er nu iudig du fundt, nu sad
kæmpe, nu er bar og uaurolig Ouegang; kost sagt, alt id
som gior, at man ider, ider at forjude sig, læder vager sig
for at farer i det minste, du fuldkomment til Apium
for fundt. Ja, uunndtiant mit firt, med minn Kille,
firters allern resten firt, saa besider jeg dog at jeg
skuld have minn lige saelig og foruiget med fundt Døtten.

Lad os da tage dem. Dor, læder betander sig. Er ider Val god?

Kun, jeg saar i træl, jeg vord ider fard jeg skal besluttet, og paa
bager Vider. ...

Gør, vil jeg følger mit kære, saa lad det forrest Døtten om dem.

Kun, trøsting, minn jeg vord at ider bareigt midde at kom id
af dem foruering.

Skuld det vel vore minligt?

Derfor om af lidet to Døtten far uogne godst for mig, saa gior jeg
Lyd mit firt, saa snart jeg saar det at vidt; og du som resten mig,
skal vore du ider træderig i minn Døtten.

Da uend! ider firt er foruellig uod. Minn læder saar dem firt
unligt. Tænder alt vidt. Min firt af mig, og ider er nu afgior Døtten, at to
forloved foruener firt alidig uogte Døtten, for firtid; og derfor ider er
gumunlig om alle Tænder firt firt lidet, lidet til at tid. Nu vil jeg gaa
Læ og ider firt om dem, dag. Dor.

2 Act.

Sc. 1.

Nerine (alleveen)

Gaar hun, Mr. Franklin, og forlad jer paa mine Hænder.
 Jeg skal dog over arbedet, alle og jaled med Eder. Det er mig
 nu færdigt at indse, at to unge færdige færdige er nu midt
 i den fordring af Verden. Og dog er jeg ved i den brydning af
 Portrolig, ^{de færdige er} og al den for sig selv den for den for den for den
 af, saa er jeg liges, og forsaar at indtølle nu for den for den
 unglæde af det alder for sig selv og indtølle nu for den for den
 jeg vil gøre mig den uenig. Man for alting god jeg gjorde for
 Calium for den; thi jeg synes mig, at være lidt for meget for den
 jeg gjør sig til den, at jeg for selv ingen begjærlighed, og for den
 sin for den i at være holdfærdig med alle. Hviden den for den til
 stand er, efter mine tænder, danner den Gud og for den for den; men
 jeg for ^{min} for den lidt om det, for den for den. Man lad os
 gøre det for den, og uenig af den for at den for den, uenig
 end. Argant den. Den den for den den uenig Calium,
 at den for den den for den.

Sc. 2.

Celimene. Nerine.

Ner. 3
Er mig meget sandfærdig, Gæst.

Celim.
Ja jeg er mangfoldig beljært.

Ner. 4
Og for den, om jeg maa spørge?

Cel.
Jeg vand det i den selv. Jeg kom just for at tale med dig....
Nig mig, vand du i den for den den for den sandfærdig?

Ner.
Paa uenig, Gæst, det synes mig at være meget sandfærdig
Portrolig. Hviden, Gæst det i den selv? . . .

Celim.
Jeg var ideo fornøjet. Der er det er alt hvad jeg er.

Ner.
Kunnsag jeres selv nøje.

Celim.
Jeg siger, jeg vil sige, men jeg kan ideo finde noget.

Ner.
Det er nu farlig Tidspunkt. Hvor længe har I været på landet, fuld?

Celim.
I tre dage.

Ner.
Oho! Det er nu ^{betjendte} Dag i tre dage, siger I?

Celim.
Du vidt at jeg har altid givet min færdigst besked at blive i mit Tænder, ideo varmt for at komme i Tænder; at jeg har altid haft et roligt Sind, og fortalt mine forstand med at løse vigtige Skæbner.

Ner.
Vil du god.

Celim.
Man vil i 3 dage tænke jeg mig ideo selv uerov, og altid den uerov jeg giver mig for at bringe mit Sind i rolighed, er gæstfri fogsom; jeg gaer, jeg kommer, jeg er urolig, jeg er forbeholdt.

Ner.
Hvad er det! jeg tror ogsaa at I er uerov og julest med I glæder.

Celim.
Ja, men jeg er ideo selv forfar.

Ner.
Oliu-Platen, vadet! Og hvad er det I har jo fundet for?

Celim.
Mand saa jo mitte sig efter Moden.

Ner.
Hvad! I som altid har solst for at Moden var usaglig og bræselig?

Celim.
Hvis min færdigst Uerov, jeg buder dig, find mig dog at gætte, hvor den forandring kommer, som du saa forunder dig over.

Men I det illa fallet? Ner.

Nej, jag gifva mig den yndigaste flöd därför, men jag kan inte
den illa gifva fallet den skada mig.

Da skal jag se dig i den docke. Men, som det var mig. Got.
Cel.

Carle want ind, og skiel den det vingske for mig.
Ner.

Nej, nej. Jag var i någon tid utom, at somme unge ^{Baron}
som var lige paa den, at fandt talen ^{med} sig til den.
Hvor jeg var trostet det.

Derfor die forsaar den at gatte budet ved det, som fandt vi
aldrig faar at vide, hvad der ligger mig paa firkant.
Ner.

Jeg budet at Jule med kjelderen mine reiser forsaar; jeg var
noglemunde begyndt at over mig i Gisthuset, og i den for-
den for den fandt uendelig lathelighed gatte fald. Lad for om
jeg druen gang fandt trostet det budet. Men, som lang er
det siden den anden kom for til dig?

Ja Det er vist for den dag.
Ner.

Just for den dag. I var mig et ude gant og det dogaa.
Cel.

Men du, Marim? Ner.

Men da Jag var intet mer at sig.
Cel.

Det er den ude; blev end at uendrette mig.
Ner.

Da begynder den dette at være den?
Cel.

Mer end det du siger om Baronem.

Gy far aarsag til at seer det sauen.

Ner.

blev de ind.

Cell.

Ner.

J var tilforn for fauligst, J var rolig i ndero Tiend, og forde ndero Constent mind at lafa vigtige Skrifte. Nu fiender J in gam meroe Poreiojalsu i alt indte. Al den Uueag J gior for at bringe grove Tiend i Holigst, ra gaudte forgerne; og det ra for Iage siden at J fiender denm Aensigtelge for gro, inden at vide aarsagen dertil?

Cell.

Det ra saunt.

Ner.

Lad os nu noje saumueligen Dorauhs Aedoust og ndero Poraudring mind suuandru; og dorouh sigte to saend for trof, for ind paa nu Tiend, saa skal vi suant Louen i fter, saa det ra for nu Dngdom der gualer gro. Det ra for Iage siden at Dorauhs Lou for til Dignu, det ra og saa for Iage siden at ndero Tiend ra blavnu saa foraudret; Doraf gior jeg da denm Oelutning, min suuente alsonlige Joufou, at det ra for Iage siden at J ra blavnu forliet.

Cell.

Mener du det?

Ner.

Ja gaudte vist, og siden i gaar far jeg for.

Cell. (Siddende)

Om jeg skal sigte dig Daudst; saa ~~far~~ jeg ~~det~~ sauen mining som du. Parvel. Gy far sagt alt for meget...

Mu sig mig, skule du endnu ind fare noget meroe at sigte mig til min Uedvorkning?

Ner.

Nej, sent indet.

Manus de, et Dorante holder meget af min Døds? Gler at
Dorante ser meget godt mit Færd. Man jeg spørgis hvor man
er af Nysgjerrighed end af Jalouise. Det er ^{altid} bare Nysgjerrighed

Ner. (for sig selv)

Og! for mig seilert fjender.

Cel.

Sees siges du?

Ner.

Jeg siger at jeg vil aarsunde min ydmyk Skid paa at for
uøje vedes Nysgjerrighed. Man derom J vil liden mit Land
og J ~~er~~ agter at besøge dem, saa prøb at stille jer ved alle
disse trængen Maanedene; thi om jeg skal sigi jer ^{min riste gammel} ~~man~~ man
ning forom, saa er J idr user saa ustjellig, saa J stiller jer an.

Sc. 3.

Nerine (allem.)

Duun er fast; og nu er jeg foruroligt; nu Land vi faar de
raute til at fatte nu uudelig Oubling.

Sc. 4.

Julie - Nerine.

Julie (komer ind slyngende og slubende)

Jeg vand idr for for saa mange frimunde Maanedene beklager
sig for dag saa ydmygen over Lørligst; og forlader maad
vil gotgjorn at nu mit seftig Lørligst bringer Jod til at gude
slags og værsungth af Udtrægh. Sees mig angaar, Nerine
da resten jeg, og jeg resten mit forheligen, imidlertid far resten vil
giort mindst forandring i mit Sind.

Ner.

Erst J? Duun betimende forkomer mig meget oprigtig.

Julie

Og! jeg er idr du der vil gjorn nu frimeligst Døds for sig.

Ner.

Da frimunde jeg du, der er idr user saa aduigivende som J.

47
Jøder selv meget af sandhed at det er.

Ja jeg siger dig, jeg er sandt. Mand uaa bregt i din
saa nu blyndelig Tidsfordriv.

Vil du se mig som du er? Gid det var for dig
det er sandt.

Sandt?

Ja det er sandt. Og jeg vil se dig selv at sandt fortæller at jeg
er sandt.

Ja vist, jeg taler som for nu fuldkommen og brennende
og jeg taler dig selv med brennende det vil du selv se det for dig.

Ja jeg vil se dig selv at sandt, vil se dig selv at sandt.

Ja jeg vil se dig selv at sandt, vil se dig selv at sandt.

Ja det er sandt, og jeg vil se dig selv at sandt, vil se dig selv at sandt.

Ja jeg vil se dig selv at sandt, vil se dig selv at sandt.

Ja jeg vil se dig selv at sandt, vil se dig selv at sandt.

Og det er?

Og det er, og det er; O! lad det blive sandt. Mit hjerte gaar
for uendeligt tid selv selv.

Mad. Arg. Se. C. Herine.

Mad. Argante.

Jeg for snart uogru, imidlertid?

Ja, Madam, jeg for fand den gamle Tyrante, som vilde
holde mig og mig nu magtpaaliggende Dag.

Mad. Argante (ind Jæstige)

O sig mig, min fader Koning, var fader mig fader?

Ner.

Gom?

Mad. Arg.

Donante.

Ner.

Høj.

Mad. Arg.

Er det ~~en~~ mindeligt, at fand fader mig for snart for i dag,
for at besige mig?

Ner.

Høj, jeg for ind fand fader.

Mad. Arg.

Armen fand for dog i det mindste fast bid for og ladet spring
færdig jeg befandt mig, og om ~~jeg~~ ^{fand} ~~jeg~~ ^{jeg} kunde fader mig i tale.

Ner.

Høj ind fader.

Mad. Arg.

Levendes det?

Ner.

Ja, jeg vider det gaudte vist.

Mad. Arg.

Dis mig, for fand ind fand ind fader eller Celimann?

Ner.

Ej, for endt.

Mad. Arg.

Na, noget der budte. Nu fader jeg mig igennem.

Frønden?

Nad. Arg.

Jeg er gaudt fra mig selv af Gled og Fornøjelse
Ner.

Min Fru er og J saa overmaade glad, Madam?

Nad. Arg.

De skal seer det at vide; Lovste. . . . jeg maade nu
lige selv med dem, og jeg skal snart kille dem det jeg har begjært.

Ner.

Ja er de det?

Nad: Argante.

Lad mig i gaver vedkomme at tjente, foraf jeg er glad
at fand findes mig endnu fruntlig og fravæ.

Ner.

Alig dog, J. Henrichsen.

Nad Arg.

Jubel er vist. Jeg er glad.

Ner.

Al den tid er jeg i den.

Nad. Arg.

Al i den fort tager jeg aldrig fejl. Na, Nanna, vilde du
sig du end at jeg bødger mig selv? Jeg er i den minn Jhu,
sig selv?

Ner.

De er saa gaudt.

Nad. Arg.

Nanna.

Ner.

Jeg ~~skulle~~ faste Læse i den gamle skole og jeg er i den
den sig. De vil forderes jeg. Nu for sig for sine Læse. J maade
betænde, at maade aldrig indtage sig selv, men maade for gaudt
aldrig Alene. Dnu den tilkomme de unge Oskoufæder, og i den Dnu
den er 50 Aar gaudt. Det er forgeres at J vil georn Læsebogen til

Løgere, ind det at I pigetor jom, og uueagte jom for at besage, med
nu Loustige beblaudede af feide og vødt i nderis Aesigt, med nu felle
Lokkum, Duind, ved Salen Sjyde, ja med alt det, som laud op,
studer og sættes i vord for at uftvare Uuegdomme, og dromme Inge
Lokkum til sig. Medretten er nu fimeby som altid fornaade
os, Og vi besage aldrig Maendfalden inden i noris Uuegdom
Lorax. Ja du kiid ~~laud~~ det Primitiuus got at gidde sig
Lodde; men om Uftvare, da, Liddet det sig bedre at varer en,
bar og foruøstige; og dromme noris firkte uueide lod sig antaude,
ja laud maud uftv. Duind, men maud maud brige sin fuge.

Mad. Arj.

Jeg brige minn fuge, Minne?

Ner.

Ja, du minn de tiefligt paa nderis Aeldre er at fave Dion
Lude i fuge.

Mad. Arj.

Got; jeg vil da brige minn fuge, men paa nu lodlig maud
de; jeg vil ida forbiude mig inden vord Aegt-stab.

Ner.

Mad Dorant?

Mad Arj.

Ja.

Ner.

Man I Lunde var fave Modre.

M. Arj.

Jom nu Lode.

Ner.

Gj nu; gidde gud ida vord; da er jo ingu som for os.

M. Arj.

Minne, jeg for sigt at jeg er inden som da jeg var 20 aar.

Ner.

Jeg maud til paa, at det er nu Duilig Aeldredom.

Mad. Arg.

Kjære mig, for mig, jeg er endnu gaaet til mig.

Ner.

Ja, ifølge hvad de ved om formlinger og Læder; men er det
ud til at forblive Pæd? Mand vidt at I har to døtre, som
er gaaet til gifteparlene.

M. Arg.

Det er vist min Fortælling, og

Ner.

Ungtids Plagemaal! I minne gifte dem bort.

Mad. Arg.

Derfor vilde I se ind i dem, saa skulde jeg ind i dem for
at være 30 Aar.

Ner.

Ja, det tror jeg ude, men, til at tilgode, tror man
at I er 50. for gammel siger I selv at I er?

M. Arg.

Jeg er færdig 40.

Ner.

Ja, men det er længe siden.

M. Arg.

End os alle skal man fornu. Hvorfor, jeg vil betone sig
frimodig. Min Valig Mand For som man kan se
men det var nu for 40 Aar.

Ner. (uindagtlig)

Det vidt jeg ude, madam.

M. Arg.

Nej, min Valig Mand skulde sig mig, alligevel for min
Skonhed stoged. Jeg var, inden at jeg var fuld, ligesom jeg er endnu
sind, levende og i sund. Men hvad i faste Midler 10000 Rds. aarlige
Justeret, men siden vil jeg at vide, at hvad jeg har indkommet
men 10000 Rds. i Indp. Obligationer. 5 Aar fornu hvad Løn
aahubende hvad mig Løn, og jeg vil se da at stille mig saa sund og
sundt om med dem, at den, hvad de Løn, vilde sig end at jeg selv mang,
sollig af dem, og derfor betrone mig sig, og Løn. Men er hvad Løn, siden
den tal, og jeg hvad end, som er de frug, ~~den~~ den indsigel.

Ner.
Det er jo kostelige Dager; og jeg far paa din alders Kærlighed
belovt at saadanne Guldager, som nu mig tæse gaudtke vist ikke
nie foragte.

Mad. Arg.

Det er det, som uend mig lade Dorant vide.

Dorant?

Ner.

Mad. Arg.

Ja, og det mind det allerfaarst.

Ner.

Ue begynder jeg at begribe det.

Nu så taler til ham?

Ner.

Ja.

Mad. Arg. (omfavnende Jænde)

Jeg far altid giort mig Lagning paa, at du vil skul mig oprikti
gaa. Bring nu din Pleid og forstaid for at sinne mig, og sig
til ham, at dor som Jænde vil være til min ieddelige Tiedlig,
Jænde, saa skal min Dæder for ham til.

Ner.

Gaudtke med. Det er alt ude.

Mad. Arg. (i det sin gaar)

Du min lille Skind, du dorant give mig snart forgielt: Lov,
det.

Sc: 7.

Nerine (allem)

Daa er jeg da, ~~MINNEN~~ blænn vor to unge Dæder og di
ens Moders Mad. Argantes minne Postholige. Jænde er dog nu lille
relskendelig tæse at farsigt Kreatur! Jænde vil tror jeg er meget
bauger for, at jeg omfide, og saa bliver forlindt i ham. Ja, mit
alvor at tale, dor som jeg var af saadan Hænde, at jeg kunde make.

Sc: 8. Front.
Dor. Ner.

J. Kommer out til par. Ner.

Ue mit, far du noget at sig mig, forand jeg omfide lade Lovet til
mit Skind i min Tiedlig.

Ner.
Jeg vundt ider, mine Lærere, men I er alt for Ejelig. Altså, for
et Begjærd, saa lærd jeg fortælle jer, at Caliumen vil for jer.

Dor.
Budsagen vil sig ider?

Ner.
Jeg kan selv sagt mig det. Jeg lærer giort mig taender Irouen fornu
I vilde godt; men vnd uders finindomst forer jeg at jeg kan giort det vnt.

Dor.
Jeg for mine faar, for altsamt det vilde efter den indvortes begrundelse
og altid taent, at jeg var kaldet.

Ner.
Og dog som I vndt sig for mange Aars taendigtude jeg kan giort, da
jeg vilde at saer Oplysning om, forint mine Mistand var giort altsamt
Jeg vilde tale, men nu fornuelig luedpæls forfærdende færd, saer at til
saer, at jeg var slagen. Ja færdens begrundelse vil sig vist, at jeg
giort sig stonst menag for at stielden for sig selv den lito, forer færdens
færd var vnt. Men færdens luedpæls forer dog om sidet vnt færdens sig selv
forer meget jeg vil sig i agt, og færdens færdens gav tillidende, at færdens færdens
te var giort indtaget af en indvortes luedpæls til vnt.

Dor.
Og forer færdens færdens luedpæls vad dæm begrundelse! og forer giort
giort jeg vnt færdens i saer om forer om! færdens giort færdens vnt ider
nu dæm altsamt altsamt færdens forer færdens vnt ider, færdens forer om
færdens vnt! færdens giort ider vnt ider, forer altsamt færdens forer ider
vnt, og forer ider forer ider at det er begrundelse af luedpæls! Og forer
Ejelig er ider den færdens, forer dæm begrundelse forer ider vnt færdens
at forer vnt ider saa vnt ider færdens! Begriber du færdens, forer forer mine
Ejelig er?

Ner.
Ja, begrundelse, færdens jeg selv meget forer begrundelse. (til Vnt)

Dor.
Og vil, mit begrundelse?

Ner.
Al! luedpæls Caliumen, I kan ider vnt vnt ider over et vnt
vnt ider færdens. Ja, I kan altsamt mine færdens og vnt luedpæls. I vilde
mig, og det er giort, som giort mig luedpæls.

Dor.
Saa at I vil giort ider færdens færdens af vnt taender?
Vnt vnt vnt, Vnt. forer ider vnt vnt ider vnt ider til, vnt at ider
forer ider, forer ider vnt ider og ider. Vnt
Jeg vil ider forer og færdens.

Got, der ser vi nu en Portræt.

Du siger, at Julia elsker mig?

Ner.

Ja gaudete videt. Hun ser tilsvarende det gaudete er vist ind. Hun ser ned og
sindst, at I kunde have det at vide, og længes indvoldigvis efter at vide
hvad hun ser at venter. Dersom I vil ikke funde, saa vil hun ikke give
Dersom I foragter hende, saa vil hun give sig tilføds. Dersom I er beständig, saa
vil hun ogsaa være for tro; og dersom I ønsker at forvare hendes fund med bestemt
baade, saa skal det og være hendes første betragte; og hun vil agte sig for sig selv
i det hun giver sig Lydelig.

Fr.

Skal du, hvad siger du derom?

Dor. (Efter at have set grundt)

Hvad siger du derom? Manden kaldt inde udførte berovet saadan nu de,
bælgindsigelse; og i denne fri tilstande, som jeg er gaudete for mig
over, kaldt jeg ikke udførte for mig over hvidningen af hvidt oprigtig
fund. Du ser vist at blive vist af et oprigtigt forment; det fund
jag i Julia, hun ser derfor vist til at besøge mig. Udførte oprigtig, saa
indend altid udførte efter, hvidt den var, de hvidt inde bære mig. En
oprigtig Tour er saadan nu var Stak at manden bære sig at blive sig derat
saa snart mand hvidt den. Og hvidt Lydelig er det med den forment udførte
forment, hvidt, og hvidt hvidt, er forment med oprigtig fund.
Alle disse forment forment, forment, hvidt for Julia og hvidt hvidt
mig i fund at det hvidt forment forment.

Fr.

Saa vil I da agte funde?

Dor.

Ja jeg ser at være forment er.

Fr.

Jeg forment jeg, I vil agte begge Portræt.

Dor.

Hvad er det for en fund?

Fr.

Det er, min tro, nu være følger af udførte vger Ord.

Ner.

Vil I sige, du saa udførte, eller du være efter du udførte?

Dor.

Jeg udførte vist, at jeg var hvidt vist af nu af den.

Ner.

Jeg sige jeg det udførte, at I var alle for Lydelig.

Dor.

Prosluder skal jeg forvalge?

Ner.

² uferdvaalig

Det er nu naar fælden er, og ellers tager vi ligesom mig, som fortænderling.
Man skal saa dem Gaver at indtage alle firter, og Gæver med
de alle ellers fortænder.

Dor.

Prosluder da?

Ner.

Jeg tænker et meget fæltelær, som du for at sin Lunde gion
for til Touge, og som for at ændgaver al uferdvaalig
til betale ellers Tindligst med minne med fæltelær fæltelær.

Fr.

Lundelær fæltelær?

Ner.

Og det i sand fæltelær.

Fr.

Det forder, fæltelær! Kjend mig og sig os hvad du
Kjend fæltelær. fæltelær fæltelær det, for i sand fæltelær, det
er ligesom got som blufæltelær og Oprigtigt.

Dor. (til Marim)

De gælder for mig.

Ner.

Må jeg tror at Tindligst gion fæltelær gælt; sin fæltelær
nu uglegnen gion mig fæltelær at talen med jeg ellers.

Fr.

Vil sin gæltelær?

Ner.

Ja.

Fr.

Min Lunde lover at tage fæltelær nu jeg med fæltelær
dæltelær til ~~fæltelær~~ fæltelær for min Lunde.

Dor.

Marim, som er da du med uglegnen fæltelær?

Ner.

Det uglegnen.

Dor.

Jeg Lunde ind.

20
Dor. Bar. Si: 10
Front.

Bar. (til den Tied som fandt ham ind)

Juua strig, stield, bawd, saa uingot J'vil, saa sigg mig
for ind ut ord, at det skal sta. for nu Ulyden, end den
gauln Glas!

Fr.
J'ra uind. som var det i feneh tie?

Bar.
J'g talte til min fader, God sag, frok tin

Fr.
Ulyngst Cinnor.

Bar.
J'g va ferdig at Linn gal.

Fr.
J'ra i uingot end Guunus.

Bar.
Linn Linn vil uindt? ~~Min fader~~ var aersag dorkil.
Lind vil Jofun som mig.

Fr.
J' det va Linn. Lu fader som vil faldt sin Ton tie
vnt. Linn uua J'ra uindt sin fonsaend.

Bar.
Lar J'g uindt? sig mig.

Fr.
Mij. J' forrige Tied var uuaed sin fader Lappet
Ljelig; nu nu, min Linn, of. det va nu gandsk anden
Day.

Bar.
Klondunum va altid gungan tie at gaen i Barubuy og
uindrotid vil de gauln regior over os. Min J'g vil fonsaend
at det va Ulyden, som J'ra J' fongt det tie at tilage sin
vordam over de Gauln. Ulyden faldt fonsaend va uuaed og
Linn, de gauln Linn od va J'g og J' fongt. Min J'g fonsaend

om Nattev, at bawdy bagtalen, trolden ind, skaars, og
derfor jelder min fader it Diavels fuis med mig, og
saw idn bgridby at det legger til min bystilling, og
at alle vorre unge færrer vorre ligesom yng.

Fr.
Saw far uort.

Bar.
Jag bawdy dig, far yng da vil aarsag til at røbe
fau; ja saw vil med og forbyd mig at gifte mig.

Dor.
Du yng skal sigs dig min bawdy, saa frow yng saw far
Ant. fawder vil du gifte dig? Du yngste Pæn...

Bar.
H, for fawder, skal da du yngste Pæn gaar og uanfægt?
Og du seeste allerede fawder bawdy? Of yng vil ogsa
fawder du, det vil yng...

Dor.
Min uawer du min ingan Midler far...

Bar.
Saw, jag wawer nt got saad til at fawer Midler.
Korrs gawder Mawer, duun Mad. Argawdy far bawer
fawer sigs uawer. Siste fawer far yng Eijt til. Jag uawer,
uawer uawer det fawer at gifte mig fawder gawder fawer.

Dor.
Got, saa saw du jelder mig fri for at fawer Hwij.

Bar.
Sawderant?

Dor.
Jag sawer, saa at bawer Julis, og yng sawer fawer fawer
fawer at fawer duun Dag affjodt.

Fr.
Saw far da Julis uawer bawer?
Dor.

Ja.

Fr.

Der har Jvinn tro, giort mig et vel i.

Dor.

Mine faders Moder har giort sig taender om mig, og det kan man
mig fiendelig i sine Tjelding adtraar. Og ja som det er alle
verste nu mig Maad sin forlaenger, ja foiler jeg ider paa
naar du tilbider sig.

Bar.

Sin skal den af Tjelding, og inden duen sag gaar til
fader, skal jeg paa fader til at ligge for min fader
Eftersom snart man sin mig ~~fader~~, saa bliver man
et i forundring, indtaget og forstet i min forfader.

Fr.

Der minen J da at forundring enden med Mad. forundring?

Bar.

Min, faders forundring er alle det jeg forlaenger af fader. Jeg er
mig, sin er gaaet, og jeg har forundring til at fader.

Fr. (Se Dor.)

Derfor J tager fulis, og fader tager Moderen, saa bliver
Baron minen Tjelding.

Dor.

Ja gaaet vist.

Bar.

Jillensid, det vil blive giordigt. Der skal du bare forundring
for mig.

Dor.

Det er gaaet vist, ~~men~~ lad os ider og fader, og min at gaa
for minen. Gaa du strax fader og bogen fader til og, og
ja snart sin har taget med dit Tjelding, saa vil jeg fader
at overtale fader.

Bar.

Na som jeg er forundring om ~~min fader~~, ~~forundring~~, saa
vil jeg gaa fader og giord fader det forslag. Du gaa
er far me sin gaaet, og et fader, som er det til at bogen

Dor.

Lad os da fader os, for Tjelding. (Saa vil gaa
for, min Baron fader fader tilbage, og gaaet gaaet
for fader for fader.)

Bar.

W! bag fader mig, min Tjelding, fader.

Ja vi far besluttet, og beslutter endnu, om dette Land
sagt er, at nu kommer vi os forlignen forvædne.

Lær.
Maud far og sagt mig, at under Val er falden paa Jule
fred?

Lær.
Jeg far ujligen fast dette forfat; men for at det
blid siden far jeg fattet under tænder.

Lær. (sagt.)
Hv i ginn? Of, fald er, paa min tro, forvigt i forvigt.

Lær.
Skulde sin ene far indvinst nogen talstændig ind
jag? Eller siden J. som Lær vil faldt det?

Lær.
Nøj alder ind.

Lær.
Ting mig da selv, for for J vil ind og for Jule; men?

Lær.
Lær jeg næste fald.

Lær.
Lær J næste fald; derfor vil J ind og for fald? Og
Lær derfor skuld J.

Lær.
Nøj, sin besøger mig alt for meget og mit første skuld
da blive saa gængse indtaget af fald, at sin blev for
over min diller. J som sin egen far og fald, at ind
maud vilde være Lydelig i sit eget tab, saa maade man
faldt maagholdig af sin toer. Men jeg tog fald, og
følger ^{nu} duns angde, at maud bor ind far an
ind Lær for sin toer.

Lær.
Lær nu selv sin Mauding!

Dor.
Jen er gaudst forsonstlig.

Fr.
Og jeg siger
Dor.
Hvad?

Fr.
Det indt. Jeg har nu et Ord at sige Dem.

Fr.
Jeg gior medr uagls fornunderlige skræpser, min Kæn, som
nuend kunde holdt for nu ladde sig frigg; og jeg troer...

Dor.
Tillad mig, at jeg maa blive ved mit Forsæt, og tillig,
at belønnes mit fiends og min Egtskabs tro; jeg har den
alderfjærgste Gæst for fund

Fr.
Det er nu vragt Angst, som jeg har sat jer for
at følge, og der som jeg vilde betænde det i uagls
Tidstil

Dor.
Jeg betænder det og min Monnig grundsig paa for,
indstam

Fr.
Daa maa, som ~~indstam~~ meder fornuft spænder det
saget fjøgt, og jeg troer, saemt at siger at den er lidt og
indig. Duart siger den fjøgt, saemt siger den fjøgt, den laster
den Monnig det som den rogt om aftenen. Du har al
tid usgt at fælt ind paa alting og er aldrig fornuftig
det er nu ret blis, som idligem plager det.

Fr.
Sædelig, det er gaudst fornuftigum faelt for nu
indig; de fornuftum finere medr aldrig til at fælt os,
den vis Deltning.

Dor.

Jeg ønsker selv at jeg fortvivler at behøve for alle disse
forandringer. Men nu får jeg ved at bliuen, og ingen
foruigt eller Overrøjelse skal hvide, de disse forsat,
det er forgores at Virkelig vil have de nogen forfærdig
Viggen dræber.

Fr.

Ne, dog du bliver dræbt, saa vil jeg siges det er
for Mordet.

Dor.

Sa du skal y forlignen fornunder dig.

Fr.

Det tror jeg sandelig jeg, Gorn.

Dor.

Men du skal endnu fælde i storm fornunder, Frantim,
dog du kunde, som jeg, var ind i mit første indtryk
grund. Efti jeg tilbude Jule, og for at overvinde du,
er Virkelig gjør jeg mig storm kald og Unge ved nogen
Lid som stiller sig. ~~Jeg vil ofte~~ ~~for sig~~ Jeg
beder mig ofte med min foruigt, og vilde indrettede
overvinde hans Modstand, og indrettede faare mit første
overmagten

der dit, Frantim.

Fr.

Had er der nu på færd?

Dor.

Jeg tror, at Virkelig bliver i dette fjællid Morsen over for,
kunsten. Jule, som stiller sig i min tænder med alle sin yndige
Lid. Had er som dag dælig, Frantim! Jeg er gædte for
at

Fr.

Lid jeg had, som og faar Priisk som min.

Dor.

Jeg tror nu, at det vil koste mig Unge at blive ind mit
forset. Sa jeg ønsker nu, at der begynder at jette sig i
mit første nu afst, for Calium

af Kj, siger J? Fr.

Ja, thi det er freude som i dag bringer mig til at for-
lade den forson, som jeg elsker; og derfor danner Esten
ind var, som jeg ser for freude's Morde, saa skulde jeg
forop overgive mig til Julius, som jeg fliger for. ~~Atte~~
Esten ser adrent min Sjæl og vist mig den forson
jeg vilde indvilde mig, derfor jeg lod mig vige
af Kivdighed. Jeg var ^{dog} alidelt ind bange for den

Fr.
Og hvad er det for en Søn?

Det er min Søn. Dor.

Fr.
Er J bange for at miste Søn?

Ja, foruden Dor.

Fr.
Og forson det Loven?

Dor.

Forde som skulde da saar alt for stor Mægt over
Min derfor jeg ind elsker Land, som Land jeg bærer
min Kivdighed i agt, som Mand.

Fr.
Ja, men naar J skulde ind noget Loven, som Land for
ind forson, som vil J søge ind en befælsigere tidsfor
indan fuisst. Julius Kivdigheds vil igien vinde ind i Land
og derfor skulde J bringes til at bgaan en eller anden
Gæsteb.

Dor.
Vend du selv at du taler indvilde mig noget fornuftig
Og det vind jeg meget vel, Loven. Men det eneste middel
at Loven ind af den forsonning, vordte at J agter den ind
Julius som J dog elsker saa oprigtig. I man ind Kivdigheds ga

Mind form?

Fr.

Dor.

Mind Mad. Argant.

Fr.

Mind Mad. Argant?

Dor.

Ja.

Fr.

Er far sagen Meningen
Er ~~ikke~~ at jeg er, at det er det røde midt
at den var jaloux.

Dor.

Dor som jeg den giver det her saa vil jeg dog negang
gaar den daarsigst, og med min Villie ogte med
Colimus eller Julius.

Fr.

Er det overig laud ~~er~~ uol bringe nu til a
laud.

Sc: 3

Mad. Arg. Dor. Ner. Fr.

Mad. Arg. (saa den Dor)

Ja, jeg vil taen med Dorant.

Ner.

Men hvorfor far I saadan nu fast? Er saa tid til at betale

Mad. Arg.

Of jeg laud den bin laugen. Hvordan, laud ~~den~~ i nu fore
betalt sig, og overvejet det? Og er det noget at betale
sig saa, da jeg er saa rigtig som jeg er, og rethædige i sig
Grad.

men endrætt! paa nu gaa i en ny Maade. Det er nu ogsaa endt
Gensning, som vil bli en meget baronisk. Man jeg er en
nu, at det bliver mange, som vil gøre det af det.

(Hel Chad. Argante.)

Nu vil jeg gaa for og lade Celimene og Julie vide, at I for
i dag forbiindt med min Monsieur Dorante. Gud! I maa end
saa fornuget med sin ande, som man maa prøve at saa
dan forbiindt. Gud! I maa prøve bli en indvillig
rest af Monsr Dorante; Gud! Monsr Dorante maa prøve
siden for jer nu blive smide i jorden. - Ja! paa det
andere Afsked Land bli en i det mærkelige, sa
vil jeg ønske; at I maa forskaffe Monsr Dorante en
Lins Arving! / I nu gaa bort og lev.

Frontin.

Gjælle ar sig sig!

Scen. A

Mad: Arg, Dor., Baron; og Frontin.

Baronen

God dag ad for det bedste Mama; fornuget man
nu ender om jer, saa er I dog ingens indt al finde.

Mad: Arg.

Hvorfor ender I om mig

Baron.

For at tale med jer om Ræddigst, vi maa saa
Lidlop med sin ande inden i den Aften.

Dor: til Frontin.

Hvor kom fandt meget belægn!

Baron

Med jer nu paa en lys Lys og jeg undet den for for
jeg finder med saa dybt og indtagende; jeg kommer.

Du for at spær mig til, at jeg far nu Trinn i mig, som
er i dette Synligt færdig til at forløse sig med mig.

Mad: Arg.

Lad os være Allarm.

Bar:

Mad! at afsætte saadanne Karl, som jeg, naar jeg
i Lys Lær, naar Livet ligesom far gænder den taget mig!

Mad: Arg.

Sj' dog! Lilla Pøgen Døder, I tager jer Det for fastigt

Bar:

I samme Land folden Ijer paa den Livet ligesom, som I an-
vender? Jeg far Løst som nu jeg gænder, for at taln
at Synligt med mig. Jeg Linder saadanne Livet ligesom
... .. Mon jeg skulde ikke have nu Linder? Sol nungang.

Mad: Argan:

S! Jeg tror Det nok. I jeg far ald men Livet Linder og
væder saadanne fastigt, saadanne fastigt Livet ligesom.

Baron. I saadanne sig end paa Linder!

Gid jeg maa Dør for mig Linder, som jeg ikke Linder
Dør mig, far mig Allert, Linder, mig Linder, mig Mor.
gænder Linder, Døder Mama, vordigst dog at Linder mig
med at anuget Døder.

Mad: Argan.

Mig Hæder Baron, I Linder ald for Linder

Baron:

Er der nogen Mig Linder, som mig sin Døder.
Linder. - -

Mad Arg.

I jeg far nu, der saadanne Linder. Det er Døder
Dør, I sigte til Baron
Linder Døder Baron.

Mad. Arg.

Om vorre interesse skal snart blive troent ord og
forværet agteskab. Bar.

Godt det træder ig.

Mad. Arg.

Min jeg siger jer at sandt er for mig; og dog som jeg
ide tror mig, saa spørgs saa selv ad; sandt er for intet
bøjers ned at blive min mand. Det siger sandt, det saa
ror sandt mig til Bar.

Sandt sigeren jer.

Mad. Arg. (til Dorant)

Om og tilstaaet selv, det saa Barren ide vand.

Sandt skal jeg tilstaa?

Mad. Arg.

At vedre først til heder mig, og at jeg beklæder mig for
sælig, saa indkæmper at Venus selv, tillid ide heder
være sandt første minner. (til Bar.) nu skal jeg for min
førre.

Dor.

Madam, saa jeg skal siger vedr min oprigtige Minning
saa er intet minnes sandhed.

Tj. (lyst)

af sielen uforsvæmmede.

Mad. Arg.

Frønlau?

Dor.

Jeg nu sandt saa for Ansigt for vedr, saa jeg, min
sandt det angaar, at selv vedr mig; lad os ide tale derom.

Bar.

Jæd for sigder at først som alt for læftigum tilbøj
fæll; men som læd bedre opvælt. I minn Stæde nu
kom, jeg selder for at vor ægte stæb er saa got som stæ
ret og stæb, jeg vil derfor bringe mine Minde sig; og
du jeg allerede, vil og befale, ^{du først sigder} at Dorant, stæ
det skamst ægt vorer stæb.

Korner stæb? Mad. Arg.

Bar.

Ja, julin. læd ^{sigder} for fæll, sa læd man bliv ra
og du lill ~~sigder~~ læd det lig, sa fæll for læd.

Mad. Arg.

Jæd svarer intet; er det læd læd sig, Dorant?

Fr.

Stæb sa us.

Dor.

Stæb jeg taler mit opsigt, Mad. Argant, sa stæ
Bogum sig læd for jeg ned jeg; Jæd sig to
stæb vil fæll.

Bar.

Ja, sa min trof er vi sa.

Mad. Arg.

Læd, sa Jæd ~~sigder~~ ^{sigder} nu for stæb kindlyst sig
min om Minde?

Fr.

Det læd læd at læd sig fæll. Men nu er Jæd
opvælt igum.

Mad. Arg.

Tran Tran, fæll vil Jæd for svar og mind sig
Jæd læd læd sa nu læd, sa læd læd.

Dor.

Erst det læd læd.

Dot. Li. 5.
Trost.

Fr.

Gør dog meget for i al verdens Forbargende, og for alle
fortænk dette sunde Guds; ja verdens Vundselvdyg-
heder bliver tilbørlig præstet.

Dot.

Eng fandt tusende Aarsager. . . .

Fr.

Ja, jeg spør dig, at du kunde vel og saa finde Aar-
sager til at gifte mig med mig; men omfiedt mig
dog disse Aarsager, som du finder for at være saa gyl-
dige, i et Øjeblik mig for aend mig Aarsager. Jeg
fandt verdens Aarsager at gøre Modrum faldt mig
nu af funder datter, og saa snart du faar fundt
at jeg, saa bliver du bange for fundt. Det var nu
laarsigst, sagde du, at følger verdens Livsigst, og
verdens Taalbar gik dog omfiedt mig saa at begynde
Julie.

Dot.

Funder Moder kom mig saa uoverstig for i det faaen
Øjeblik, at jeg skal lattede aendrer Cauder. Og da jeg
ligesom Julie med fundt saa komst jeg at jeg var i
alle Maader nød at tilbørlig, ja, nu vil jeg, skal gøre
jeg og tilbørlig fundt mit første og min funder; og det skal
ingen mig mere drage mig fra det Forst.

Vilde Funder Moder me. Fr.
Eng skal ved faar fundt. Dot.

Eng skal ved faar fundt. Dot.

Fr.
Ejns. Der var begge Dødsens. hvad mon de far at sigs.

Sc: 6.
Celim. Julie. Dorante. Frontin

Julie
Vi kommer i storst fast til eder, min form, saa som
min Mamma, skal snart faar eder til Mand, saa som
mer vi, und du oprigtigt Ønskelig at fæst og ordinere
eder for vores Øns - fæder. (De unger begge to for fæder)

Frontin.
Oj! Jielden skal dogi Krig er det!

Dor.
Dorfen jeg far kindt fæder

Celim
Det er laugt fra at vi skal sigs fra vores fligt,
mer vi vil der eder som en Jield fæder, og derfor af os
skal lald sig eders lalden. (Den unger)

Dor.
Jeg tie baar oprigtigum, at

Julie
Jeg for min part skal efter dunders dag ^{gigg mig} all
venag for at gaar eder under Ejns. Jeg saabr Dorfen, min
form, at eders Godsd vil farer Ausgang for mig, og at jeg
maa blive gift fra eders lalden. (Den unger)

Fr. (til Dor.)
Jeg skal svar for jer. (til Julie og Celimus) Jeg er
Jans forholige. Jeg jer tilfreds, jeg lalden eder for
sin Mand.

Dor.
Vil du sold Munden, Ønsje? Dorfen Jield for mig

Julia

Plig mig idy du uventet vil jeg idy giore mig. Jeg
taecht, at mit første færd uagte tilværelse for mig, men
min færd, jeg meder, at jeg ender at giore mig meget stædt
an, kunde gæse mit første til nu uventet, og at jeg er ligeså
færd ubestændig som J. Nu vil jeg gæse fra og friv. Jeg
min Mamma at hun skal fæste mig brølløp, som jeg vil
brav taecht. (Jeg gæse bort taecht og siemguden, og
at hun far migst aelt kelligt gæse)

Fr. (til Celine)

Vil Jøysaa taecht? Men jeg tror, J gæuder. Gæse!
en far idy gæse for sig til at taecht.

Celine

Af, dorant, dorant, hvad bringer mig til? Jeg er
And at der alvæn min alvænst tilværelse. Det liden
jeg vil idy fæste min, og min dorant Dorant.
farvel, J fæste aelt for mig, for sigt jeg vil for mig.

Dor.

Min færd... . Jeg flier for mig.

Dor. Sc. 7.

Fr.

Hvad siger du første Dorant?

Dor.

Af: jeg er gæude indtaget af Glad og og Dørg. Jeg maa fortælle
over du Dorant, som Julia udsiger mig mig. Og min Kiel
er gæude Dorant over fæste to for Dorant. Dorant for fæste
jeg vil i min forrige forværing igien, og min vilværing er laecht
for mig end du uagte tid for mig. Men forbitte du fæste mig
fæste Dorant, og jeg var... . Jeg vil idy fæste Dorant, jeg er
baug jeg bliver min for mig. Dorant du uventet far end sin fæste Dorant
min mit første, fæste og fæste du uventet min tilværelse end fæste Dorant.
Tom lad os gæse fra til Julia, af, jeg vil at hun skal mig... .
Jeg skal uventet for mig

Ende i 1. Akt. Herover

Tr.
Min uindvælted, Lærer, befaant I findt dog at være et Lær
Lær.

Rion! sig mig det samme at det er en Rion, som man kan
ide for indet at blive gæst i indtaget; at som for nu angår
Læreren, at som for nu vilde man nu siges.

Tr.
Og I vilde findt dog ide samme?

Lær.
I det mindste vilde jeg mig det ind.

Tr.
Og jeg vilde mig ind, at I vilde findt som det i findt.

Lær.
Nej, jeg skal bringe dig det samme.

Tr.
Hvornår?

Lær.
Og nu du vilde findt, hvornår jeg vil og være Calimene;
Ja, for indt vilde jeg siges mig til at være findt; som
nu vilde mig, og jeg vil ind ind findt findt findt findt
at findt siges = Rion for gjort mig til findt Læreren. Som
du har det ind Læreren?

Tr.
Og vilde jeg for bragt findt paa andre Læreren, og findt at siges
som siges det mig ide samme Læreren; I som vilde ind paa
at du vilde Læreren vilde siges gjort ind Læreren af findt; og
findt mig angår, da ~~Læreren~~ Læreren siges mig for...

Lær.
Læreren vilde blive at fortælle baade findt du Læreren og findt findt
Læreren. Som som vilde at, vilde Læreren og Calimene siges?
Som som siges til mig at jeg vilde ide samme?

Tr.
De var begge to indvæltede Læreren.

Tr.
Læreren

Lad os da snart gaar fru
Dor.

Da Louren Celimener.
Fr.

Ne skal du faar at sy om mine vordigste bolder oversaan.
Dor.

Celim. Dor. Sc: 2 Front.

Cel. (Louren ind, grundende og iende at for dem)
Jaid far ungeu borsaan, jaid far for Gudsig; Thidid jaid
me jare luidt fatter jadaut at forset? Min; mine jare
jaid vidst, at mine madt or ledroner; jaa biler jay mig
ind, at jaid far vidst jeller jaid mine luidt.

Fr. (til Dor.) ^{Minie} jaid luidt ble
me i den tron.

Dor.
Det or gaude for mit.

Cel: (for sig selv)

Jay, skidit mine luidt tron? (for bliver Dor. naar)
Den da or jaid. Jay vil mine borsidigste jay at indlode af
jame, jame det or jame jaid ut for.

Frontin (til Dorante)

Jin Louren Jid. Dor.

Det Frontin. Fr.
Jaid fatter jay, for or?

Dor. (til Frontin)
Jaid or jin dog lidlig!

Fr.
Ja overnaar.

Jin overgaar luidt ^{Dor.} ~~for~~ jaid

Ja det gjør sin og. Ter.

Ter. Dor.
Gjør en bølge at sandt skionfud oufider jøttu mit første i brand.

Ter.
For jøttu, tag jør i agt for det. Det skal blive nedre Dor.
Dor.

Min sukkle Josephine, hvad er årsag til at jeg uigder
Ligle at far nedre? Men og, hvor frigter jeg for at Jøttu
nu afstj, for mig!

Cel.
Kerj, det skide lade mig noget ild, ou jeg lod som jeg
faldet nedre, og J. finder alt for val Celimons første.
Gjg far uiglige ild min kille ladt nedre for min
Ler.

Ter. (sagt til Dor.)
Junder første er noget uigseligt.

Dor.
Ja det for jeg, Frontin.

Cel.
Man lade ind, at ou uand skionfud jeg ^{ou far skionfud} og nedre nedre,
at jeg drofor søger at finde lige ^{ou far skionfud} uirkelig nu Dindligfud i
nedre første; thi ou uand skionfud det skide vart mig nu jød for,
uigsel at uide nedre Dindligfud, for far jeg dog altid uigsel
nedre for at vart lide skide til at nedre. Gj vil drofor
ou uide mig selv, og du ou for jeg bøn far for min
Dor.

Dor.
Lide skide til at nedre! far J. lide skide det? for
du uigsel J da at uand lade for nedre uide at nedre
nedre? J far alt for skide lade ou nedre skide Dindligfud
Dor; og ou drofor uigsel for lade uide far drofor ou uide
de Opland? du lade jo ou uand, hold skide skide selv.

Dor. Paare lade. Ter.

^{Fr.}
Toldfindigst her! Jillemann, fridst at diligt Ord!
I ejers roj indretidur noget artigere!

^{Dor.}
Told Mund, Cosr.

^{Cel.}
Det er forgæves at I vil indbilde mig sadan,
og det er ideo nedre forky som taler sadans til mig.

^{Dor.}
I gjør mig stor Uret, og I hindrer mig ideo ret.

^{Fr.}
Osa fræst min fram saar nedre, stor sand i Ejer Lær.
Det var det sand sagt til mig i dette sigtel.

^{Dor.}
Jug taler andet ned fræst jeg uensere! Jaa skulde
frings mig til sadan en Uansædlig Jerning? Der,
foruden, om ~~ing~~ ^{kom till mig og} vilde tale som jeg vil, nedre,
jaa blev dog uet firke ^{præst} ~~uetsagur~~, ~~ind~~ saa fræst
jeg saar nedre, og nedre Ejer's Glæde, som indt sand ind
saar, kald af en som silt ~~at~~ ^{der} gjør en videlig ~~der~~

^{Fr.}
Min nedre Olsæft er ideo at stænk ned. For Jøder,
det er ganst mand brænder sig.

^{Cel.}
Dig mig sandst. Jorfor toner I sa gjør min Mæne
Det forslag at agte sand?

^{Dor.}
Jug bræder dog glad os glæmer dette. Jug Jæde min
aarbger forfor jeg jende saa. Man . . .

^{Fr.}
Lad os tale om det, forfor vi er komne sammen
for.

Dor.

Ja, min første Gjenfand, var selvfølgelig at min søster
attraa et eller andet forment med mig i ^{min} gæde
for det tid; og jeg vil agte mig alt for lydlig, om I
vil befale at sætjeld min Begæring og at hilsen
mig med et smil. I svarer intet! Og det dog uden
langtids, men tillad mig i det mindste at jeg
maa gøre det såde faad...

Alm.

Wom's Moder for nu i indkædet Magt over os, der
som I læse saa frivolds Tactijeld, saa er vor agt-
stet brykubel; Men jeg er bange at min Takt

Dor. (Julie kommer og forstik, inden
at de forer fund)

Kun, lioum Calium, jeg vil være med, saa længe
jeg lever; intet læse fyldt sigens mit Bæst i dem alle
en vor agtstet forer jeg bliver det allertid sig
for Minne i Verden. Og for frivolds jeg riden alle
der sig opproligere med ~~der~~ Julie medes Takt. Ja, min
første Gjenfand, ^{min} det ~~at~~ ^{for} jeg vil aldrig min
sæde gaa fund. Og vistvi I tager med min faad
og mit første, saa svarer jeg for for med, såde, at
medes Takt skal aldrig... (Saa bliver Julie væk)
Og Julie!

Calium

Had skader mig?
Alis dag vand, og gior fuld dogaa.

Dor.

Jeg svarer... (Saa vinder sig op) Jeg læse ind.
Læse kommer det sig, at i? (Saa forer Julie) Al, der er Tindan!

Julia. Calimurus. Dor. Fr.

Julia (til Calimurus)

Og I faar saa til at faar, min Datter, at faa vil aldrig nekte mig! I saa baenge for Redningen af min Hustru. Naar først Dorante giver nder Bryggen paa sin Taa, og I gaa nder fraa faa, und und nder faa paa sin Drogaa. Ah! I far for jenta Taylor og nder Hustru. Men hvordan er det fat? I er begge to saa forvirret! I faar nder. I baenge for min Hustru. Besser mig i det nder og nder nder Kosterlyst. Jaad! nder ut Ord? frontin. De fira alle...

Di er saa fruegt af Tirlyst, at vi laad nder faa ut Ord forme. (Julia giver sig til at lra)

Calimurus (til Julia)

Det som I far paa laad sig nder alt uol, saa at vi Refor, at sig nder nder. Men af nder Taa laad jeg lra nder, at den nder faa far gort for mig, gaar nder meget nder. Og af faa forvirring fornuur jeg iliguaad, at nder Hustru bringer saa i nu for lra. Jeg bejner mig lra om foraf nder Louer, og jeg vil nu give nder, lra til at taen und fmaadn Drom. (Jaa gaar)

Dor. Julia. St. 4. Fr.

Julia (til Dor.)

Jeg far, som er aar sig til at faldn i fornuur over det som jeg viligen far. Og jeg laad nder fmaadn mig i lra Oppor...

Juonger forelovede J. vider vider min Maaned
og da J. var gaaet til forlig til at solde Brølløp
pa forelovede J. kunde for min Stjeld, og da jeg
minst kunde droppe, saar jeg vider at
vilde ja jeg vil sig vider minnen, hi jeg er
~~lig~~^{oprigtig}, jeg saabde at jeg snart, killede for
vdt af vider vider minnen; og i vdt faer dig
blid kunde jeg vider liggende paa Taa for min
Dag, og at J. saar kunde til

Der.

Ju, Jousfru, jeg er alt for oprigtig vider, at
jeg, killede vider vider for vider; jeg agter vider
Dag, sigt, og vil agte kunde i minnen, vider
vider minnen vil faer sig vider vider.

Julin

Min Maaned? J. far vider saabde forelovede for
da, at J. vider minnen forelovede at sin, saar
me sig vider for.

Der.

Jeg vil giør min vider flid for at forelovede
kunde vider.

Julin

Ku vil da, jeg lover vider at jeg, saar
til kunde for vider.

Der.

J. vil tale til kunde for mig. J. Jousfru?

Julin

Ja vil jeg. Min forelovede saabde J. saar, for me forelovede
vider vider.

Engvornen sig til at søge ud, i jeg jeg vilde se om
pas at sin gjorde det ud; Alt saa sandt i iden
højeste at sandt pas at gøre ud, i saumant.

Fr. (sagt)

Alting i min Livs Tid for jeg fort saa stædig
nu liden sig.

Sc. 5.

Dor. Julia. Ner. Front.

Ner.

Gjort sig; jeg bringer ud nu for tiden; Maden
nu for nu i nu for tiden for i nu
ind i nu; og det er blevet klædt af
sig i nu; jeg fort for ud, nu for tiden
for det Julia, og gjort tidind at i nu og for
saa for nu og for tiden at i nu og for tiden.

Julia

Dor i for nu og for tiden.

Ner.

Foruden?

Julia

Ja, jeg er meget foruden.

Ner.

Det er mig i foruden. Og i nu og for tiden
at Dorante er i nu og for tiden, saa i nu og for tiden
gør det i nu, at sandt og for tiden i nu og for tiden.

Julia (til Dorante)

Ja, jeg vil min Dorante, og sandt af ud og for tiden
for i nu og for tiden.

Dor.

Foruden.

Fr.
Lom, Virkeligst skal vi være os sine Niinger.

Dor.
Lar me, Jomfru.
Julie

Sanne.
3
Fr. (sagt)
Jy er bange for en bagmand.

34
Dor.
Jou kunde virkelig at for nu dog af Virkeligst
os at vedes begiering var at det maatte blive mig, for
for. Jy vil haare, at derom jeg fandt snart mig
jha vilde det ginnumbort mit. Jy vilde det mit
er mig nu af sig, derom jeg i en laud forundrag. Det var
vedes veltandige Dor. Komme og bryde, skal en snart
fuldebyrde for vedes dig, alt jha maade nu ande ved
jhu ved fornyede vedes begiering; de jha for jeg er lige
Kelig, jha der lidt var mig lidt.

35
Dor.
Man skal en dag ikke for? Der er jo stort noget sel,
for en forandring for jeg for noget sigende siku.

Fr.
Jag min forby vi vil gifte os med heliend, alt jha for
du, at du som maade for af sigt, gior os alle de unge
Dor.

36
Dor.
Ja, Minne, Jomfru den for alle min forby, og jeg
gaare nu for at jys du forby for skal gior mig
Ejdelig. (til forby) sin grund, forby.

37
Fr.
Jag jeg traore sin en gunde bister.
Dor.
Om mig mig forbyder sig bister en afualat i Sunde den
sigt. Det er mig forbyder lidt.

Front.
Ej, saa taed dog allermindst saa Junders Bøsten
Dor.

Ja, lad os gaa. Ner. (til Julie).

Leonau er det? J. Høstet farer! Tom, give jns til
funds, J. skal ogsaa blive gift.

Leonau? Julie.
Ner.

J. skal far. Baronen. (Lorante Loure tillbage
først til)

O Julie. Julie.
Dor.

Af Præntia! Ner. (til Julie)

Lad mig for at Tivoli og er allermindst i en Tid
Lorante for vidt, som J. virkelig sagde at J. anser
du for Leonau! vil J. ikke, ^{og} ^{hvor} ^{vidt} ^{selv} ^{lige}.

Julie (ind i Loft, som viser Junders Bøsten)
Jeg vil ind lad mig laboride det, og for at undgaar det, saa
jeg med Lorantes foruop, som jeg vil udforsøge. Gift jns da
ind mig Bøsten, og jeg vil ind vidt opføde, gaar fru og op
søge den Brudgom, som maad besejler mig at tage. (til
sin) Vindes du mig nu igen?

Ja, der er J. selv gaudte Livagte Ner.

Mm betænder J, at... Julie.
Dor. (holder Lunde tillbage)

Min frø, det er klart. Dor.

Ej J. lad give ind om Tugtids til at blive gift med Baronen?
Jeg maa adlyde min Mamma. Julie.

No: 6. 38

Dor. Jul. Bar. Front. Verine
Baronen (tie Dorante)

Eng landte efter dig
Georfon?

Baronen.

Det at jeg fra dig blive sa funde. Du Klutning, som
manus for faldet, det gaver dig meget udsig, det fri
ude meget alvorslignu til dinu skiligt Touffon
Manu manus giver dig funder Posten. Det er nu meget
kontroverselig Dag; og det saa meget minner, istand jeg
af det J. J. og de andre altskierne, de bare.

Front:

J. Baronen har jeg forment ud, som nu General, der
saa mindst nu for Dig. Baronen.

Det har at du gaver er meget funderlig, og jo
sogere som det skal dig, jo faldigere er funder Vord.
Min Tidum Touffon, du saa det Lige er, iude udsig
Killer; manu giv udsig til funder, thi J. skal vel for ja
J. skal tilbude mig.

Dorante.

Baronen.

Baronen

Land er det?

Dorante.

Und du vel at jeg begynder at blive Land af dette J.
Puis. J. J. og de andre ~~at~~ drive Det udsig os.

Nesine (til Baronen)

Madaunen saarlou, min forry gjør sig ut forge,
nu saab, dersom I minner at saar funder til at
egte nede. Jeg forfitter nede jeg, sou er tænelig
graadstændig at idte lilla firkte felder indaa med
Dorante; ja jeg for iderum forfitter, at Mousiaun
sou er saar, forgerne flejter sit firkte fra ut thed
til ut aude; the ut er alt for saar buudet for, at
ut, stille lunde flier sig for i ut qvartner, at the, ud
og med saar, nge Villin, maer bliv fast for.

Baronen (til Julie og Dorante)

Inde er ved at tage i nogen betændning. Er
det sandt, hvad sin siger?

Julie.

Mou...

Nesine (til Dorante og Julie)

Charo I for sig mig! de tier begge to.

Baronen.

Det er nu oprigtig tilsaarlou. (til Julie) Dersom I
elster ider mig, saa elster jeg ider julen nede. Dorante
er min Ven, I elster fuaandaa begge to; alt saa giord
jeg ider om jeg forfitter nede lilla firkte, da jeg flier
ider elster nede. For nge, neten jeg saar nede thed
nede, ider nede gode Maana, det sand naer mig lige
migt; det er mig altsaarlou got.

Sc. 7.

Mad. Argante. Julie. Nesine. Dorante. Baronen.

Baronen (til Mad. Argante)

He Louer, I ut tie par, Madaun. Cloms kuelag...

Mad. Argante (til Dorante)

J vandt frad jeg var besluttet, og min Opførelse fra
nu til nderes forhold. Det var kongens, at jeg gjorde nder
minne Tander om Jule; thi jeg var allerede lovet fra
de bort til nu anden. Jeg lovede og til Calimur, det tilfæl
der jeg; men det var og alt frad jeg lovede gjort til nderes
Eminence.

Dorante.

Jeg agter Calimur sig; ^{men} for yndelig jeg nu er, og for min,
gøt jeg nu vil trænge mit første til at give frad fortænde
saa kald jeg ^{dog} ider saa det til at overgive sig til frad; det
Lovers altid igim tilbage til Jule, det tilbage frad; og jeg
beseende at al min Uney og Træbe er ider usaglig for at
overvinde saadan en usaglig Drift. Den næstberedige Jule
saa alt for yder Grundom over mig; jeg siger det i frad,
og jeg for sig det i nderes ~~sa~~ frad, derfor nu og den
min saa indvige Tindligst af Hilde forage frad God Gud
og fortænde nderes Dind, som er allerede alt for opimt min
mig. Jeg for min Daarlighd, og dalet mig selv; at jeg
saa ja, sigen vunder om igim til den vunder for som, som
jeg elsker, efter at jeg, med en lastberdig i Tindligst saadan
fordrøbt mig til at gøre min Tindligst saa næstberedig
nu Modstand. Ah for me er jeg yndelig Drift! Ja min
Vædelmodighd kunde aldrig faar en grimmere Drift. Jeg var
næst, men nu saadan jeg. Men derfor min fortænde kald
opfordriggion mig, saa for jeg for Modigend nu den tilfæl
saa jeg er ind, og indvige min Tindligst, som volder at
jeg, med min Villie, i = opfordrige betænde mig; det den ider
leger som siller mig mig Tander og Daarlighd, og det for vunder
mig nu gruelig Plage fra min første Ueydowt til. Uendelig
saa jeg vunder Digre over den; Jeg saadan den, jeg for nu aflyt for den.

Og derfor jeg tilgiver mig, saa lov mig, saa forfælle
mig, saa forfælle mig, at jeg skal aldrig nævne det navn
til; at jeg vil allernaadigst lade mig rejse af min
Pindeligste Læbe, og at du forke drift i det
være min forrige Lov, ja at jeg vil holde mig ved den
og med fornuften selv. Men da jeg for alle gaver
forstod om at Julia var mit forke og at det indfor
~~med~~ for mig om det, at man havde forfælle. Jeg
begjærer lunde da paa mig igen af ved, og det lunde
at du for og for mig, saa lunde lunde for ind
lige mig til for lunde; men derfor jeg vil lunde
for ved ubillige Ved, da man jeg i dette for
blev for for ved.

Mad. Argante (Løstunde lunde og)
Du lunde lunde!

Dorante

Dorante det er nu Mirrored, at man ind for
sagt med den lunde lunde for mig, og
~~for mig~~ jeg vil lunde lunde, at jeg er nu Mirrored

Ner.

Mad. Argante.

Om for, om lunde lunde lunde, sag mig nu lunde
i min lunde lunde for lunde lunde lunde lunde lunde
lunde lunde lunde lunde og lunde, at jeg lunde ind
blev lunde lunde lunde lunde lunde lunde lunde lunde
lunde. (til Dorante) Jeg skal lunde lunde lunde lunde
lunde til at lunde mig lunde lunde lunde lunde lunde?

Dorante.

Det er mig umuligt. Derfor maad velstede efter fornuft
saa, saa for jeg forfillede eder, at mit Hval skulde faede
saa eder. Men daum velstardige fornuft folide mig fae,
ogne under sin Magt og Fremadom.

Mad. Argante (til Julin).

du Captast!

Dorante (til sinde Fruens faende)

I maad undeligen overlade mig Julin, eller den uindst
og siddende laed lofte mit Ev. Lad eder dog besege.

Mad. Argante (Traguet ut sigt ved)

Og barbarisk Munnst. forfor er alt det soer du der
feger, ider saet om mig?

Julin

I maad ider give mig Hjed.

Mad. Argante.

Lad Min, Mersuis. og tag eder i agt at I aldrig for,
after laeder paa Dorante.

Julin

alt soed I besager.

Mad. Argante.

Man laed paa Baronen.

Baronen (til Julin)

Maig, det forbyder jeg eder.

Mad. Argante.

soed er I dog grov! Og forfor, om I besager vil I
ider minne lave fund?

Baronen

forde jeg nie lave eder. Fry funden at I er diiligere

Mad. Argante.

Le Baron, far i al sin Pliggheds og medtidske og
Gudslovs som mand man sende i stor beslag i.

Baronen.

Det far mand altid sagt mig.

Mad. Argante.

Men ved dog, dog. Jeg far beskedt at give nder
Julie til ægte, og du mig. Og vil vi i dag bringe til
og saa du maade staa i frem mig baade over
Daar og over far. Julie

Derfor jeg tørde sig et Ord.

Mad. Argante.

Er i endnu saa usonsant.

Doante (die Mad. Argante)

Jeg far at nder første sandt i en saa aukt
Loven, og at jeg i en sand besage nder, jeg maade
giøre og sig send jeg vil. Men mit første skal
de sig for fra nder første besælinger. Jeg siger
at ord endnu; betænde det vil, Madam. I saaber
gæve, at I vil vinde vinder over min
Du skal indse alle frøve, og nder vinderig
alvordt i det forandret i min Druy eller i min
Jeg gæve fra nder et øjeblik; Et ord mig, jeg
jævnigt at I vil, at mit første at traad
det til Julie. Og I maade nuken overlad mig
eller vi maade gæve bryd overtræd med
saa end.

Baronen.

For en vanderlig og det mig et sandt. Som
dilig Navne, giør sende i saa; mig siges at sende
gæve for mig.

Mad. Argarte.

Lad os være alleens. Jeg jeg min overlegge dem
Dag saum.

Baronen.

Det er meget vel betændt. Jaan Cort.

Se: 8.

Mad. Argarte. Baronen.

Lad os tale saum og georn inde dragma i nu fast; og jeg
Lad, med god søjre, paalags mig at være doedgiftsmand
mellem eder og Dorank. Daa J dete soved? Det er fuldt
af foruift, og jeg skal give eder gode raad i overflodig.

Mad. Argarte.

Min dete soved er frimelig meget.

Baronen.

Man det er dykt, Baronen. Jeg er nu mit fast, ulla
ing er deure. Sporg mig hem om raad, saa skal J
erflar det.

Baronen Mad. Argarte.

J lad aldrig buder overdring mig drony med, ind det
at J befalder mit forslag.

Mad Baronen.

Eders forslag var meget god, men tillige meget uregionlig.
Hil J regier over forter you om uregionlig?

Mad. Arg.

Min dete soved mig tie.

Baronen.

Li med sigelign. Man der farit at J lad regier
med det tilbøjeligheds. forlader vil J tringe nu ocudat,
frimelig, da J lad der overdring eder regu?

Mad. Argarte.

Jeg er nu at befal?

Baronen.

Go misty over nider Ducater; unnu at byfaln over for
nu, o bild nider aldrig det ind; ~~Det~~ ^{Det} non uogle flevraa
gu Trabatoy sou folger idens eget foud.

Mad. Argante.

Unnu jag vil frem mig over dem.

Baronen.

Kouy lad os ide budragt os selv. Dorauky sou va dugt
restroding omni i Liebky unnuen I fand skildt egte nider
O far aldrig det faab.

Mad. Argante.

Unnu forfor Kouy fand ita og forfildt mig dooan
ja gior mig selv det forlag?

Baronen.

Forfor?

Mad. Argante.

Ja.

Baronen.

Jag unnuen at fand for fied launlige laent ud
for saan det.

Madame Arg.

Og fornuend?

Baronen.

Fornuend? Dagu bestaer idri, the staddes diavne va gae

Mad. Argante.

Daar I go affaa gae. At forladt Julis for at agt
mig, det va go den faun gae tab.

Baronen.

I maas gior forstiel, om I bestaer. Jag va nu fradde,
den yngste Konig vilbruidet Maria va giste det sou timere

Mad. Argaste.

Det er ogsaa skidt.

Baronen.

Det alvorlig, min Frue, for jeg vil
nu gælte i Tirreligeds tilbeder. I skal gior
vassagligor med nu gættel Mand sein
forleint! Og vil ^{ni Agge to} gior or nu Or af at
bogaan Utvunligfader. Vi vil nesto fua
nudo og efter brøllupet.

Mad. Arg.

I lovs menget.

Baronen.

Jeg vil seldi menni.

Mad. Arg.

Jonni skal naar mig god Derfor?

Baronen.

Min seftige Tirreliged.

Mad. Arg.

Vi vor fuaudri usgt uligt i Alid.

Baronen.

Jeg Duad, fordivi Alas uora ulla uer
Det er jo nu bagatel.

Mad. Arg.

Man uudligu saa bagjeder jag nu
ider naar saa Lioufou jag for usort;
det uindst figer Pale Det.

Baronen.

Du der figer det for loigt. I for lufu
vjudigfader; det er nu Dag sau uer
og uer firte figer god for. Ulydselig, har
Du blir, Du Harvii, du Harvii som
fordrue sig til at figer mig uer. (Saa

Hager vil sin Vaard) Dener skal forsvare for mig
forke Worden og jeg er den alidde, som skal strids
for deres Alidde. Mad. Argante.

Jeg laud ind i fassen det laugre. Friel giør mig gal.
Baronen.

Og J, J fortjeller mig. J er min Affend. J skal altid
for mig med Høghedstærkt: Seuden for et ofor til
uden, og at dyde uden: ~~Uden~~ for først skal vi fald
brølling? Mad. Arg.

Maa hun i Morgen. Baronen.
Hae da ind Donante tillig. sold brølling med Jelis?

Al, laud ind ^{Jansen} ~~Donan~~. Mad. Argante (Jidfigen)
Baronen.

Skildet J undim nere for gal og stas i hvil isendmen
Donante og mig? Mad. Arg.

May vist ind men min forbitte. . . .
Baronen.

Maa jeg gifte mig ~~med~~ ~~ind~~ ~~med~~ ~~ind~~ med minde det
for. Jeg vil fare ned yadste land og falden; og
den yidde Maad paa fieden J laud for fieden mig
for, er at J af ~~ind~~ ~~for~~ giør nere Diger Don.
Mad. Arg.

Da er J da jalouy? Baronen.

Dere J at jeg far med, min fruen. J far joud
sam, men forsam laud er nere Diger Don, saa skal J ind
fare noget mere at fouds af sam.

Mad. Argante.

Min, naar jeg lover eder

Baronen

Ga, lover: mig, mig; I det er iver ude; Cupido er nu stalt

Mad. Arg.

Min giv mig dog, i det mindst, tid til at beseende mig

Baronen.

Jeg er et fjæsel.

Mad. Argante.

Er det os vel, friede sig fra!

Baronen.

Gid jeg ikke springer i flint for for eder, om jeg taaler mig
opfættelse. Gjør dog mig af strax paa tiende, eller gid den
mand -- om jeg ikke faar en op igien.

Mad. Arg. (Andvænt)

Storvel! I vil saa farv det, saa sig, at sand sand sand

Baronen.

Jeg vil selv bringe dem det bedste, og faar nu det
sædvanlige tilbage med mig. Uden forvel, min Legel.

Sc. 9.

Mad. Argante. (Alene)

Min Legel! For om alting er, saa er det nu udfærdigt
dig bare, og sand ~~at~~ bringe det saavidt, at
jeg glemmer den utro Dorant. Friede mig, og
ikke dog de sand! Sædvanligt vilde forkomme mig
gjør mig uselig; men udelig.

Sc. 10.
Mad. Argante. Cyrante.
Cyrante.

Jeg Lovet ^{nu} saa min Dø, som er i en sødlig Dø, i
die I ene forføder at ~~gaa~~ stad i uendelue to forføder
som I liden sig saa ene fættum, og vil I den lade nu
korruptig Rutning? Jaws Dind og nder, liden sig saa
lidt fættum, at jeg ^{vil} allige nder uansgfoldigum, I
som I agter saa. Betoud det ene, Madam, og tillad
at uand uaa sig nder

Mad. Arg.
Daa sagt. I vil sig mig nu nder anden lufstlig, ^{idit}
Hf jeg for, allermind paa nder. Men at dnu
Duaet saor mig nder nder an.

Cyrante.
For da at geor fæud paa alt I Hf saa tilsted, at
min Dø agter du som fæud nder, og betoud, at
nder Alid

Mad. Argante. ^{nu}
Ded I selv paa nder nder Alid. Daa rugang, sa fæud
nder I trap i for uend min Alid. Jeg geor fæud jeg
fæil, og jeg vnd fæud Iu liden sig for mig, Jeg saa
gand, I ene overragt fæud jeg bøn geor, og jeg saa
nummer foruigt med nder I nder nder fæud, nder
der nder forføder. Cyrante
Hf der fæilte jeg nder paa.

Mad. Arg.
Og der gior I meget vel i.

Lyrante.

Man lad os komin til Dagene, forsom jeg har søgt ud

Mad. Arg.

for taalmodighe. mig sjones at du sag ved saa rigtig
at jeg har aarog til at betende mig to gange paa du
og jeg tror vel, at maad vil bin saa laegge, indtil jeg
giver mit Deur.

Sc. II

Mad. Arg. Lyrante. Liffimon

Liff.

Af, og der, min for, God, dag, hataen Lyrante. Det
er paa dig nu meget paa for dig, som jeg nu sigte
for faar at for. I gifter min Du boer ind at jeg
vord et Ord daaf. Min for komin nu for at sig ud
ja det jeg, at sand for alt som lidet ind for ind, at
saa stude kude og ind for julis eller julimand
og at

Mad. Arg.

I skal ind gior ud vagen beligning om du sag, for
som min da der for ind for og til for, saa kude ind
mae for i duen sag fatter du Omtuning at for sag for
saa for ^{for} ~~for~~ ind af Iphomias, som I selv stude for
meget ^{for} ~~meget~~ ind for for.

Liffim.

Og som er vel ind for som, som I for i find at . . .

Mad. Arg.

Skal maad indligge sig ud det?

Act: 5.

Sc: 1.

Celimene. Nerine.

Nerine
Ja, jeg har tænkt paa om til Mad. Jeg ventte, at jeg
silde se paa det fra det forst at gifte sig med
Dorante, og kaldte den Clitandre, som er meget
lig bær. for funder sig og ved, at give sig
sind maas ogte julen. den gamle Byrte er
den, den er besluttet, og jeg har fundet Notarius.

Celimene.

Og sandt sagt min Døster! Nu sig mig, som
du, da sandt har foretaget sig med mig!

Nerine

Det er nu gaaet sandt, og vilde du at sig, saa
jeg mig.

Celimene

Ja sandt sagt gaaet gaaet med jeg sandt sig; thi
skal du ~~mind sig~~ (inden du ved) min nye
forment den lignende som min
sig sandt. Dorante, som sandt sig til sig
men det ^{ville} sig mig sandt at forment
Døster, som jeg, stude ind og sig, for at forment
ulig, som min Døster min Døster over min
sig. Den det er det som gaaet mig.

Nerine.

Den er, det er mig sandt sig at jeg
den er blomme sig i den.

Celimene

Jeg maas briste af sandt. Nerine.
Ja, som ind faldt den. Jeg maas sandt sig, som
den maas sig for sig sig sandt.

Ner:

Og det er...

Celinese

At gifte mig med det sunde...

Nerine

Det bliver?

Celinese

Ja i denne Althøj og det er sikkert. Jeg har en...

Ner:

Gifte med så fast? Det er uendelig af forbitthed...

Celinese

Plig, mig, men gaa du maade vil jeg lade saa...

Ner:

Det er en fuldkommen frø, og du er alle forbitthed...
med en kuffet, nu maade, nu vil jeg siges og som...
som lader det unge gænge bader med den forrige...
for for fald, hvad for det virkelige det er i det! Men
for, og jeg vil spørge, er det ligejælige for, som i
indfælt vil det for siges Agtstab?

Celinese

Det er Basse...

Ner:

Sad skal jo agt med Moder...

Celinese

Ja du maade vil jeg af, at sad skal vil blive
min Hif-tid.

Ner:

Og I vil kalde du Værdig at agt saa selv? Maden
Lide saa! Jeg tænke dog en lige som I.

Celinese

Jeg tror hvad du vilde flige af hvad at agtstab.

Nerine

Endre Moder vilde sandelig en der for bølge sig over...
sine egne. Ofte en gammel man, som tager nu maade af

i Paris Aar, faar i mit af faar, inden for funder god
 end Skillingen. Og da sin er begjærlig efter de Peniong
 er, som du skal er sparsommelig over, saa giver sin alle
 sin Midler til Lykke for at befale sin. Du god Tale
 kaldes sin fien, og lad ^{sig} sin fien om betale, imtil far
 laant delagt den gaulde og funder born.

Celinere

hi maas forstoen demm Celidig og . . .
 Her:

og far giort under nu Linest frij, thi barom far uilgen
 fode under Moder for funder, fald vildt, at sin snap paa
 minn skilde giort sin nu forring af funder Lykke Mid,
 or og Tager; minn jng, jng fald mig fald Drimod, og
 lter mit Raad, far min for sigtign sin fald fald sig
 lant og Naqt til at vife sin funder farnuilefud, ligefor
 fald fald sig op inod funder; thi sin far gaulde vifles
 nu forind, at fald vildt foragt funder, saa fualt fald
 var blavn forre over funder Laddor. Minn fald vildt
 du af Paar fra sin fald fald, og dronn lod funder saa
 Karlige sin, at det var alminst funder Grundor fald
 Naft Klode efter, at sin onfider far forbigdelig dronn,
 og far faldt ut aindt forst, og nu Klutning fald papir
 sig beder for funder Aider, i det sin vil funderes luv
 lig og foring i funder fald fald. Og jng far vildt at
 vige og funder funder, at sin onfider far beskedt
 og giver nder til barom.

Celinere

og vil, stræb af al Naqt at funder foring. Udfaldig er
 og, dronn jng fald funder drante.

indigfald, der betager frukt al indigfald, forord sin land
 om i sig selv. Og ved indigfald land naar skionnen
 der ~~fravende~~? Jeg skal nok naar jeg taaler der
 da. Men land jeg vil opsette eller forvorden mit forsel
 om at naar uirindig? Nej. Det er forgerne at min vil
 og August vil faldt mig tilbage. Ja er jeg dog uligelig.
 nu fortil nigher alle disse klagenmaal. Og faldt mig
 nu at Midtled ind, som land yatte mit ~~land~~ land i
 indigfald. Jeg vil begive mig i nu land, som ind forlig,
 og mig til at naar fravende nu ~~land~~ faldt mig
 og naar og regiere i mit land. Jeg ved ingen, som vil
 og sig land for mig, med nu forrigfalds indstilling og
 viligt faldt. Nu Magistrats forsom er laugt mindt
 om som indtalt, det nu er indigfald, som naar er
 nu land af Drey, og i det land i forvorden land
 om at niferret sig forvorden med sin uendige
 indigfald, saer ofte i sit eget land i statuligt land
 land om. Ja ja, den civile land, indigfald for
 indigfald. Jeg vil derfor ~~land~~ land for
~~land~~ maer for jeg vil mindt besage min indigfald land
 om jeg funder at mit fortil er, det land vil taler
 om land aldrig taal at naar laugt fra min land,
 om vilde giore min land til nu land og flage for mig
 om for jeg nu besluttet, jeg vil forvorden indigfald, og der
 om funder jeg at min land forvorden.

Sc. 4.

For: Frontin (som gaar forde over Gtrot, og
 berer nu dragt, som forrigfalds forvorden land)
 For: For gaar du for, frontin?

Front:
Jeg kommer snart igen; jeg maa se og sige
gaa med President i Hædser.

Dor.
Mig siger dog, at min farbror har sølt ned.

Jr.
Ja, men du ~~kan~~ ^{kan} ikke se mig som forstod, at du var
stid med sønder, naar fandt du den for. Leds for
du er gaaet, og venter at betale den pænt jeg
mig for at bryde dem. I den sorte Drag vil
se og bryde nu fornuft for ~~den~~ Omsæt
funden indfandt at fandt man var faldet. Det
funden forstod er du paa din og nu Officeren

Dorante.
Det kan og var. Din lit.

Jr.
Sed er det fornuft vil gøre? I tager udre stand

Dorante.
Ja, sed du.

Jr.
Derfor vil ikke tage det ildt op, saa maatte jeg
spørge sed I far i sind?

Dor.
Giv mig sid du med Tiol, og ingen Personaal. Er

Front: (forstod)
Eravn! Vil I ogsaa have den sorte fornuft paa

Dor. (sætter fornuft paa)
Ja vist, du skal ikke lade mig ildt.

Jr.
Mig, til at gaa paa Møder med.

Dor.
Sæt mig et Øjeblik.

Fr.
Dens Fæstevord vil blive Lørd af at bin, drøft om J. Sæd
ig for Lørd op.

Dor.
Du vil, saa længe du siger at jeg far solik dig op.

(Frontin gaar ind)

ig fjernes nok at jeg vil for lidt pedantisk ind i de druen
dragt. Men det er lige meget. Et indvortes for sandig og er,
et ~~højt~~ gjør og h. stænder minnerne udfordrig; og naar
du kommer for mig saa ordan og alvorlig, saa vil jeg og bli
voren indlyttagelse, og alting skal gaa der borte.

Front. (Kommer ind at Øjeblik af et Skatbord)

Den der, Gled det er vrent, og jeg forfælt, at det skal
være de forlign for sig selv nedre i en J. Sæd. J. for
drønde borte, holdfærdig og sandfærdig ind; og jeg naar
at har drøft af mit gæst. (Sæd her af at drøft)

Dor.

en ind sa best, Frontin, duem dragt far sin forlig.
i jeg befælder mig usigelig vil deri, og duer de forlig for
stad mig til at bare forstør duem at drøftige dragt.

Fr.

Quod, J. vil gælder for god.

Dor.

et vil være alvor. J. vil begive mig i en anden
lød, det er alt besluttet. Duem dragt for mig en.

Fr.

en naar være en Chage for nedre fjern.

Dor.

en, jeg vil lide mig at lude, i den civile stand.

Jr.
Doe laet mi alre moget uijt. Mand uiaa velle chroep, of
zij droev, of droeven. *Dor.*

Du maas laest falder twee, at juy waager. Die Kerk
sou juy sijn sacht, en is ier sja somuudelij. Doe sja
reest moget sja uij, og at ligs sja god sjuuili, sja
sja giordt dit sjuu. *Jr.*

Ja, de sja sjaft god aarsoeg dertie. Juy vord, at uiaa sja
broder sja giordt dit sjuu; nuu sja uiaa accoer, nu
sjuu, de sja juy ier sja. De sja uiaa uiaa dertie.
en uij, sja moed, og en alre vord sjuu sjuu uiaa
is uiaa sja. sja, sja uiaa uiaa. Leed sja i
sja, uiaa uiaa uiaa gijft sja?

Dor.
Ja, dit en nu sja sjuu sjuu.

Jr.
Sja uiaa sja, sja sja, i ogt sja sja uiaa uiaa
laer sja sja alre. Sja sja sja uiaa sja sja
uiaa sja uiaa, sja sja sja sja sja sja sja
sja sja sja i sja sja sja og i sja sja
sja uiaa uiaa ier giordt uiaa sja sja sja
sja sja sja en sja sja sja. Sja sja sja
sja sja sja sja sja sja sja sja sja sja
sja sja sja sja sja sja sja sja sja sja
sja sja sja sja sja sja sja sja sja sja sja

Dor.
Sja sja sja sja sja sja.

Jr.
Doe sja sja sja sja sja sja.

Sc. 5.

Julius. Dorant. Frontin.

Julius (til Dorant)

Min, undvig mig for jeg venter dig... Af hvem
kommer det for en figur! Ved vil det sig? For
gaude for manden! Dig mig, er du rigtig so,
vdt?

Fr.

J far gentet det.

Dor.

For, Plig, det Dg Lunde let for sig, du sig nu
gigtig job frigg, og jeg er allerede for end af at for
den elendige Dand...

Julius

ald op at vider paa sam, og sig mig for fra dunden
dvs for mandling Lunde?

adfor mig inden at J befær at sig mig nu det skal
J far, at agt mig bringer ned J god Gimmur, og det
er J giort for at for sig mig. Man J giort mig

for sig, det skal jeg sig ned. Det dunden Dragt kost
er er meget, jeg vnd id for sorgeligt og vildt vnd du.

Dor.

Ja far da dunden Dragt id mig Gud sig i ned sig.

Julius

Jeg er du meget, min jeg felder sent ind af du;
det er at dig, som giort mig out i dig. Jeg vilde
undvnde gang, feller aldrig blive gift, med sig nu Mand,
som ferdig paa dan nu Dragt.

Fr. (til Dorant)

det er at sig alting ind for end, for at vnd gaar vdt,
tøft sig.

Dorank (til Julia)
Jeg lovede dig, som jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Julia
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Franklin (sagte til Julia)
Jeg elsker dig.

Julia (til Dorank)
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Dorank
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Julia
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Franklin
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Julia (sagte til Dorank og Franklin)
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Dorank (til Julia og Franklin)
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Julia
Jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig, og jeg elsker dig.

Dorank (til Julia)
Jeg elsker dig.

Fulien

48
ad. ad. Ond. Jy far alt for meget at bysille drøbt.
ad or skjult og frontin. (sin fæder, som taanden ind
idnu) Der gøres jyg udre udre taand igim og skaer
til til riddet ind min egen faad.

Frontin (veltr. Gætte paa fau)
Og jyg, Særcho Barfa, jyg er udre Cavalier.

Fulien (betragtende fau)
Hf! nu kender jyg udre igim! Nu for j ind som nu trige
haud, og mig synes at j far faant gaudte mig fjedig,
udre. for alting ~~h~~ som aldrig mere ind dnuen Iragt,
nu fæst = tegnet lev! ~~h~~ toly ind mig som til min
taana, som tillade udre udh ja far befalt mig at
jg skulde gaar som og frukt udre til faud, j jyg vil
nu gaar for au og opperbit udre udre.

Lor.

Mm...

Fulien

Jy siger ingen farval.

Dorante. Sc. 6. Frontin.

Front.
nu Iragt fæde idnu nu skat Ejler. J far og faa fæle
j som nu

Dorante.

Nu far jyg faant nu epig Lunde til Fulien...

Front.

ad! det er laugt fra udre taand. Tager er jo afgjord,
der i det mindste er det ligesaa fuldt som du var.

Forank.

af, jeg kaldt cafe i funder først, at jeg givne for
alvorlig og vild, tilbøjelig mand; færdig, varm og færdig
lærende beviselig og en travl, og derfor mand vil bly
færdig, saa man mand vær efter moden. Høj, der
idr bliver noget af. Det er færdig, Julius for færdig
sig færdig, for magt soldat mig sig bevidne i funder
jeg kaldt idr vilst idr færdig det er min færdig. Men
at jeg skulde egte færdig? nej. færdig du er saa færdig
uallt i at foragte den færdig, som jeg vil begive mig
saa bøn jeg givne mig lød fra al færdig, du vilst
færdig vil følge mit opvorte færdig færdig. Som, lød
os vilst færdig færdig, og begive os die færdig. færdig
vil mit i færdig færdig færdig færdig min færdig
eller i det minde bliver færdig mit min lød.

Front.

Min, min færdig betale lød, og færdig.

Lor.

Jegau Qual! jeg vilst bøn idr færdig. Cas al
min lød vil.

Sc: 7

Frontis. Cu cirrus.

Cirrus

Det saa god, og giv mig vilst lød.

Front.

Færdig givne; tag al die færdig bøn, du færdig
os lød vilst vil.

Sc: 8.

Front. Callinus

Ud jeg man bevidne, at min færdig idr at lød færdig
at noget færdig færdig. Som lød færdig færdig i lød, færdig færdig

manden fand sig forst. Gy vidgaa min dør, ider min
had jeg skal haude sin sam.

Ner. Fr.
Ner. Fr.

Indligger paa rygning! af for, skal vi dautte! Nu,
du ser du for da uant sig sigst pæst og Kæd; Eft
er jeg bruger min skind og for stand til at timen roger,
da maad alting ejdes.

Fr.

Ind alt for vil. Ner.

Ind alt for vil, siger du! Men i deuen Aftan skal agt.
Agte under skivens.

Fr.

Da du. Jarmesca leger, mit barn.

Ner.

For gaar du fru?

Fr.

For gaar fru at funder min Nøvel. Vi vil snart lade
at vi ider vor bage for Gud, Torm, Sage og Haru,
er vi Løbe fru, for dem lader os, til trods for dem
af.

Ner. ?

ordan! vil I vilse fra os?

Fr.

ordan, indtil vi Løben tilbage igien. For alting lade
vil, at fru vil seer sig til hellighed, vi lade agt fru,
er Fruen er blaven ~~blaven~~ sentet.

Ner.

ordan! i det sauen sigablid, da maad overgiver sig
e ndr?

Fr.

Naar vi gift os, saa vil vi blive for, og det for siens
Aarsagers Skyld. At gift sig, og viise bort i saerlige
er at have en vidne for sig, og meget dygt.

Ner.

Forsof far i da drevet saa fast paa Tager, saa
budee saa smilende.

Fr.

Det er saemt vel, men naar mand vil for sig
saa er mand ind i selv saa mand giver. Mand
gør sin Troelighed. Somsthan kommer det
og giver adskillige Gudstjenester, ja giver et fire-fire
det første som virkelig sad i Lys Lær.

Ner.

Det er at sig, troen, at den Lære er jaloux
for ind forlade sig paa os, naar sand er fraværende.

Fr.

Ja, du gælder det gælder sigt. Julen er det
og kronen, og naar vi er borte, saa kunde sin ved
nu eller anden Aufagtiung indde. Og saa for
forstaaer ind i den ting, som angaar os
saa er vi borte for, at vi skulde mind tiden find
sindes.

Ner.

En Mandfindes! Saa er det for om?

Fr.

Det er vi gift ind meget brengt nu omstunder; for
sindes, det er, min første, Mandens Tjeneste; det er
mellem sig, nu lader Mandens, som Lære for troelig
og som ind i saender ballede Mandens flade.

Ner.

Er sig! Er borte for sigt naar mand vil for en sig?

Tir.

for feller. I sand siger at det er nu kom - Byg i sande families.

Ver.

og er vis paa, at du gaaer vil blive meget bedrovet
roore, saasom sand vind midim idy at sande Pou er
snu acudolndro funder. Sand fiddes i stors foruioj
omdengger sand Notarius, forender agte fagten skal
infaltus, og mindretid taelder Dorant paa at sande
igian. Sag for ind mange drund at bystille, vil
feller taler mætte drone; sand foruioer Pagan, sand
saa sand sande du indigian. Det er at indledigt Mætte
og sande sande nu Otrus los i forundt. Gaer bygge to sande
sald, sand er byg dag foruiojgt.

Sc. 10

By. (alldum)

at var et meget stærkt og bregeligt farvne. Men byg
ed paa min tro siger det sande drone byg var i sande
had. Men, naar mand vil skal taelder drone, bøn byg da
ed for min foruioer foruioer? By vil gaer fra til sande
mætte sande sande sande sande sande sande sande sande sande
Men da Louer sand.

Sc. 11

Dyrant. Lysmon. Front.

Byr.

nu for mig byg.
Lysmon
at er forgeres alt sande f taler vil mig.
Byr.
for mig.

Lijv.

... og min Paa skal bringe det gæulth. and...

Lijf.

... for Gølden, I jagt Lige at søge nder efter sam i alting...
... som dogben fandt min netude Juleis imod nderes Villing
... fandt vnderst og fandt giordt nder 2000 dogben fandt og
... fandt, Lige og I sa vnderst, I som er sadan nu Lige
... konuhtig Lige, at I vilde bringe sam til at af
... aar fra sadant at gyltormaal?

Lijv.

... Lige skal bringe mig at ord, saa giordt fandt det

Lijf.

... I sigvort mig.

Lijv.

... I sig vil, saa snart I besager, stille mig an
... nder saafon, ligesom jeg vil have sam til at flaa
... gyltormaal med Juleis af fire Lander.

Lijf.

... du vil, dogben fandt 2000, at fandt vil udlyde nder,
... for jeg forjeltre nder, at jeg vil forstaa vnder mig
... nder nder i alting, og I giordt saafon det som
... Paa forlauger.

Lijv.

... maad da lovd sam ogte Fulvannu; Ho Klitvannu
... nder at det Paa for vnder mig som Lige; og er altid sigvort.

Lijf.

... I er vnder nder Lige, at...
... at bringe nu god ven saa du gøtte Vige, vil jeg ud Lige,
... min Paa Gled i nu Lige Lige. vil forstaa sam Lige.
... stille, og sig nder at ord.

Frønk. (for sig selv)

Det er nu grundslig sandhed! Jævel! Du vil være alle villy til at adlyde jam.

Sc. 12.

Byr. lifem. Dor. Fr.

Dor. (til Jævels fader)

Jeg sigte efter mig min fader, for at bide at for...

Byr. ja. at for

Jeg skal falde for mig; thi jeg vil bide mig selv, vil bide mig selv, vil bide mig selv.

End ynd mig, at jeg for faderens sandt alt frad & for begier. Minde & me min lade for

lykkelig for al den forfæd og søjelig for mig brynd med mig? Du belysning for mig begier og

er dumm, at Jævels søgne belysning, vil afstaa det giftermaal, for er affærlig minde mig og

Jeg er villyg ~~for mig~~ ~~for mig~~ mind had. Regar alt for mig & lare mig paa at opfyld mig for

Det! & skal for mig sandt gior det.

Jævels belysning; din fader.

Jeg bide efter mig alt frad & belysning og jeg anfor mig minde mig nu for mig, at jeg lare i mig for at adlyde mig mig mig belysning.

Minu vi mig minde i mig dag sigte for at lare

Jævels dag? Dor.

Jævels, og det for mig gielder adlyde mig.

Dor.

3. Kunde jeg p[er] det op Men uendelige, der
lyggen i mig magt saa. I saa lave nettes aan-
gøen fremfor i faste jaalvde, og det som i fiedes
der got skal altid være min søjst[er] l[ov].

Digt (til Lise)

Hu, hvad siger i fornu?

Lise.

3. Jeg er gaudt[er] fra mig selv! Ledses i fiedes va g[od] og
og for i de kontingente, og jeg vil forst[er] fornu
ga min Ojforhel; jeg gaver i fied og oplidte min
fied; men vær saa god, og fers mig med ellers l[ov]
dnuu brynde. Lou.

Dor.

3. Kunde jeg p[er] det op (til Dor.) Eng l[ov]e fied i fied.

Lise.

3. Kunde jeg p[er] det op (til Dor.) Eng l[ov]e fied i fied.

Dor.

3. Kunde jeg p[er] det op (til Dor.) Eng l[ov]e fied i fied.

Lise.

3. Kunde jeg p[er] det op (til Dor.) Eng l[ov]e fied i fied.

L. B.

Dor. Front.

Lise.

3. Kunde jeg p[er] det op (til Dor.) Eng l[ov]e fied i fied.

Dor. (Spøtfuldt med Læge: Skit)

Sold Mund. Gudem i dag vil sand at ni skal stilles ad
nu ja sigge Lægen mig noget selvom for; og sand at
doktorinden til mig med nu sege Skit... sand
ing nu agtede det for min Gylfighed at faa Felin
og, vield sand da Lægen af mig at ing skide op
alt det som min viderligste Tindlighed kunde onst
af det er nu ubilligst! for det ind sandt, Prokur
Og ing sande vundt af Jam... for sand sigt,
ni skide fligte forfra i dag? Over dag.

Front.

I for negang befalet mig at tin; og ing vnd sand
spet og Gylfighed ing er min forre Skidig.

Dor.

Of, sold dog negang op med den vunder Qual.

(Sand bliver pludseligen Raad)

Lunde sand ind sigte bis i 4 dage? Carl dog? Nijte

(Sand for sig i nu Læge for)

Ing uaa fauler min Læder. I min Befaling Læ
dog viderliggen overnu med det ing sande i vinder
ing skal snart vige bort og min Læder for vnd.

(Sand Læge pludseligen op)

Mu sand! vnder i dag at fligte for af funder, Prokur

Fr.

Overnuj forst om ing uaa forre vnder nij; for ing
bestanden, det er ing.

Joh, for det er ^{Fr.} Tvedelen tovan i det.

Dor. (med Lettighed)

Præd vil sidd mig fra Land. Nu jeg vil agt
~~de~~ Vigos bost fra mig, ^{Fr.} alt for bysærlige Brødre
I sinen betragtning og laddelige Aug. for. Min
stænd og for sig efter mit forst, Liddighed er min
migt; og forminst er ideo aendret med en Liddig
for mig.

Fr.

Ja, ja, ^{Fr.} sli ~~for~~ end ^{Fr.} dunn for sig.

Dor.

Jeg vil gaae frem og la se mig for min Præd og
min angavtes Liddig, og der for jeg ideo Land
de det af dunn sin Liddig bostær i,
end jeg vil siddet Midel.

Fr.

Had er det for mig om I bostær?

Dor.

Jeg vil bost ~~for~~ Julis medragt.

Fr.

Magt got, for. Jeg ser i min gaudte Liddig
du, det, at jeg usadde megang med at
at Præd sin bost. Og nu usadde jeg at
meant skal for den Liddig.

Sc: 14.

Dor. Julie. Celi nere, Baronet. Fron

Dor. (Løber hun ind Julis, og kaster sig over
for frinds.)

Al, min første fornuft, tag din i min overbevisning
og betingning. Derfor i klæder saendte af mig
aa og du mig Andring for mig. Men derfor i
forvildelse vil for mig, saa man der for sead der vil.

Sead er det i gior?

Fr.

Sad vil jegge vider bost fornuft.

Julis

Jegge mig bost?

Fr.

Ja gælder mig og det i dette fjælleid.

Julis

Deres taler fæder mig i første forvildning, Dorante.
Alting forener sig til, som en i minne at traad
og vi glæde i demer dag fæder broleing med fæder
dem.

Dor.

At demer dag?

Julis

Ja mig og jeg far fræt, at vedre fæder saendte for
min Moder under demer minne agh fægt.

Dor.

Al fædel! og fædel sigte til mig.

Fr.

Det skænder allanviste for at mig. For meget fædel Lunde
forvildelse for mig, og paa det for Lunde i fædel for fædel
Lunde, at fædel bost af fædel mig fæder af fædel mig fædel.

Bar.

Jeg findes nu meget ved Vestning af den gamle
He min fader plejede mig at holde brollup tillige
ved. I Staden for den gamle Mamma, giv mig
~~den gamle~~ Gamsfrum som for 1000; og nu findes nu
fader og findes Moder og alle den gamle
Lor. (Se Helimere.)

Og I giv mig ellers Dantje?

Helimere

Jeg agter dit for min første Tid, at jeg nu
skal give som baad min fader og mit første.

Sc. Dind.

Sjor. og Dr. Corrig.

Da jeg nu da omfiden, findes den tal, laant mit
brude bragt i Haand, og vi ser nu flittigt at dobbelt
monaal. (Se Dorante) Jeg ser I nogle Sjældne
hjørnet ellers som i Sjældne, I skal ligeledes
af ellers Mestparten, I jeg ser aldrig i min
angst noget fjort, nu at ~~den~~ ^{gik} ~~den~~ ^{den} ~~den~~ ^{den}
Julie. Jeg ser nu undertrunk ellers agtsagt, alting
færdigt. Tom nu strag efter, og Corrig ellers Glæde
min første Sjældne.

(De gaar alle ind, indtagen Dor. og Frankin)

Fr. (til Dor.)

Nu serer Julie ellers da gædte vil; og vi ser nu for
al Brjederis.

Dor. (Efter at fader ser gædte)

Jeg tror dog jeg fader gjort budet om jeg fader tage
Helimere.

